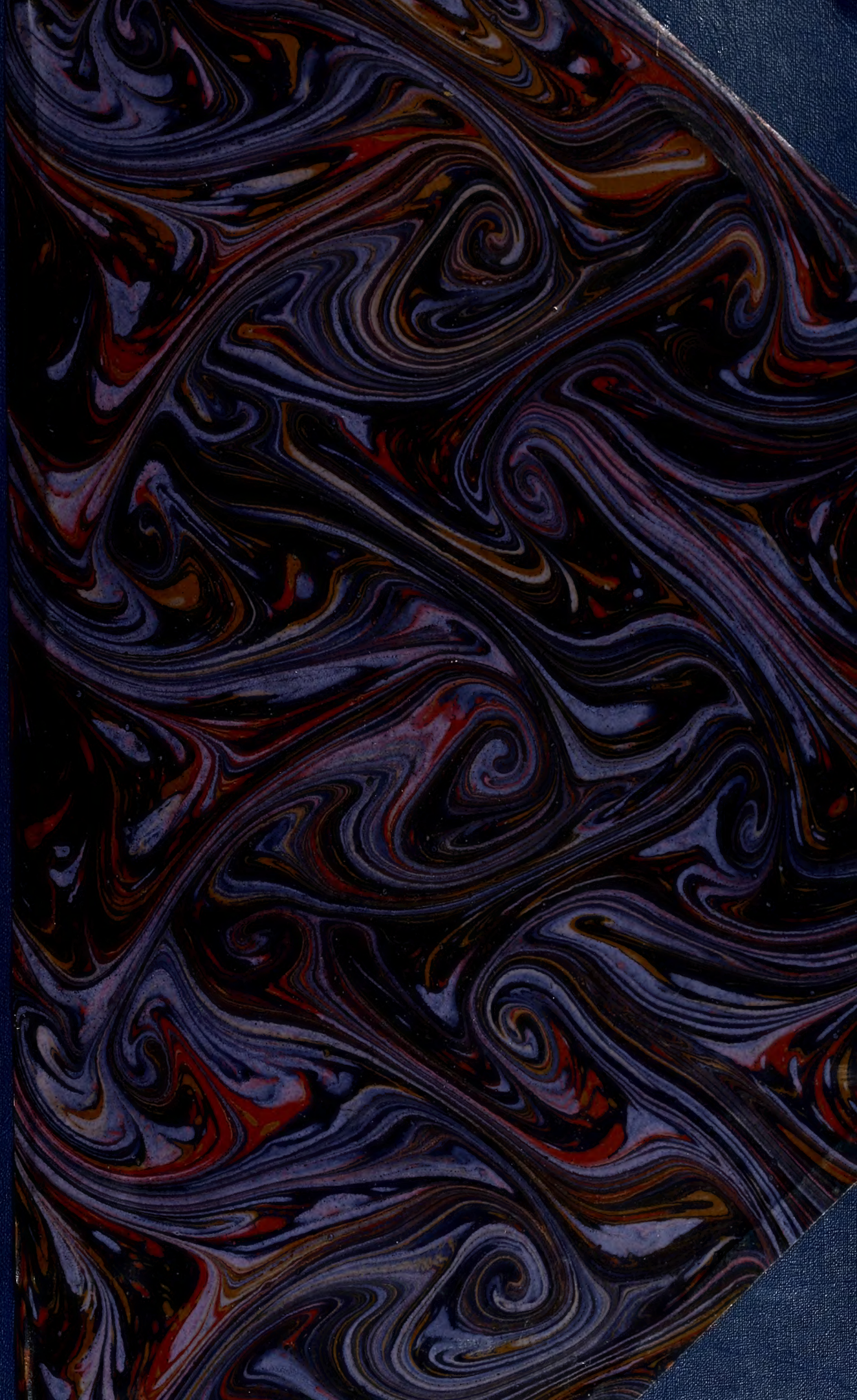

THE LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF
NORTH CAROLINA

ENDOWED BY THE
DIALECTIC AND PHILANTHROPIC
SOCIETIES

MUSIC LIBRARY

M1503
.F44
B59

UNIVERSITY OF N.C. AT CHAPEL HILL
00011133267

MUSIC
M1503
.F44
B69

This **BOOK** is due at the library from which it was borrowed on the **LAST DATE** stamped below unless it is recalled sooner. If not on hold, it may be renewed by bringing it to the library from which it was borrowed.

~~SEP 18 1996~~		
TO ILL	9/15/09	

Form No. 3699

Věnováno mistru B. SMETANOVI.

BLANÍK.

Zpěvohra o třech dějstvích.

Slova od Elišky Krásnohorské.

HUDBU

složil

Zdenko Fibich.

OP. 50.

Veškera práva vyhražena.

KLAVÍRNÍ VÝTAH.

Lith. ústav I. Engelmanna & Muhlberger v Lipsku.
14766.

V PRAZE.
FR. A. URBÁNEK.

Osoby.

Jan z Dohalic,	zemský soudce.	Bass.
Helena,	jeho dcera.	Sopran.
Bořek,	jeho syn.	Bariton.
Zdeněk ze Zásmuk.	. . . . .	Tenor.
Krištof z Raedernu.	. . . . .	Tenor.
Domovít,	stařec.	Bass.
Jarmila,	jeho dcera.	Sopran.
Hlasatel.	. . . . .	Bariton.
Oldřich z Rožmberka,	starosta rytířů blanických.	Bass.
Perchta,	bílá paní.	Alt.

Měšťané a měšťky. Vězňové. Biřici. Čeleď. Vzbouřenci. Venkovanky. Několik šlechticů. Úřední osoby. Rytíři blaničtí.

Děj v Praze, pod Blaníkem a v Blaníku.

Rok děje 1623.

Fr. A. Urbánek v Praze. U. 1007 Ryli a tiskli Engelmann & Mühlberg v Lipsku.

Předehra.

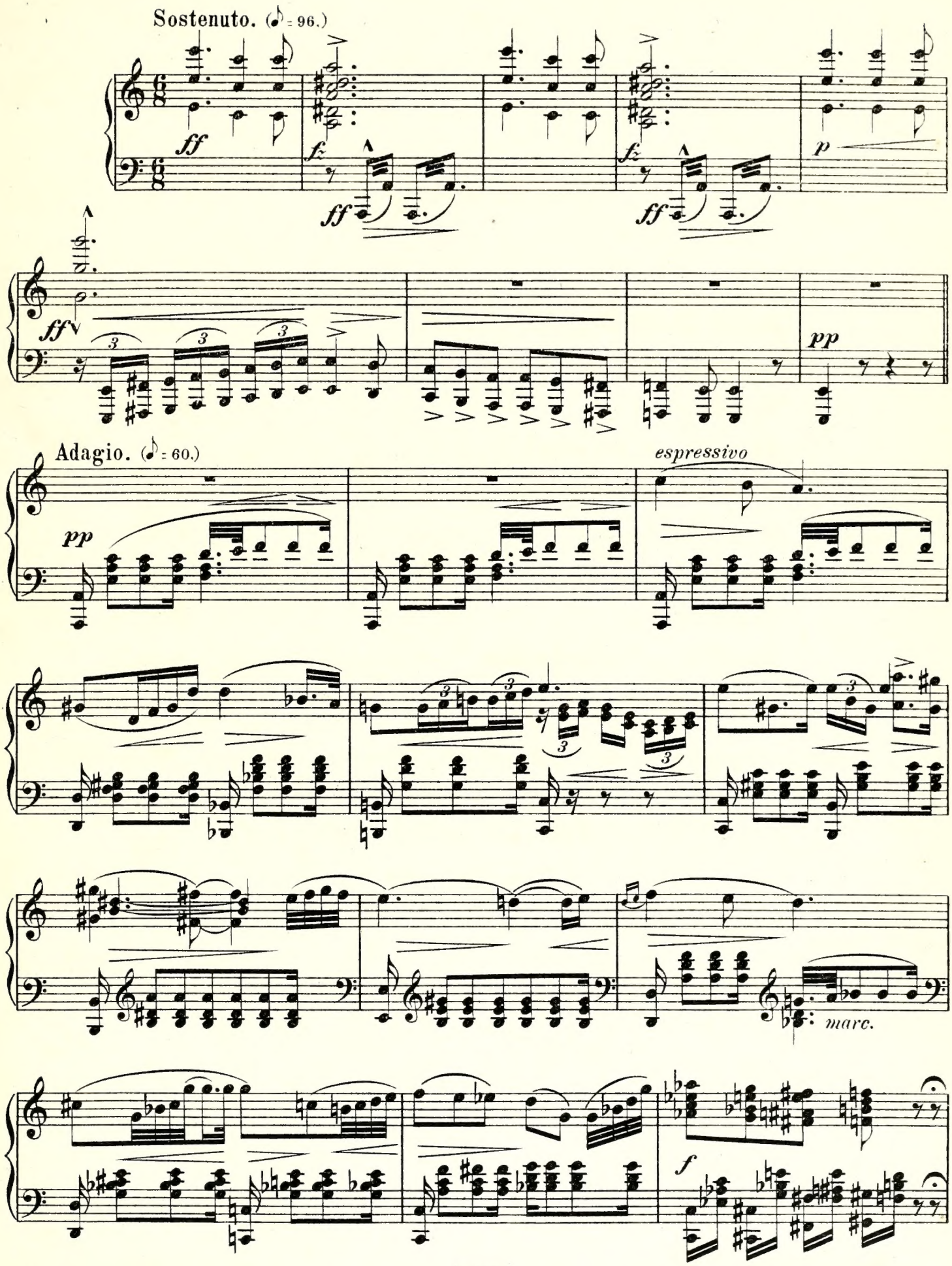

1034239

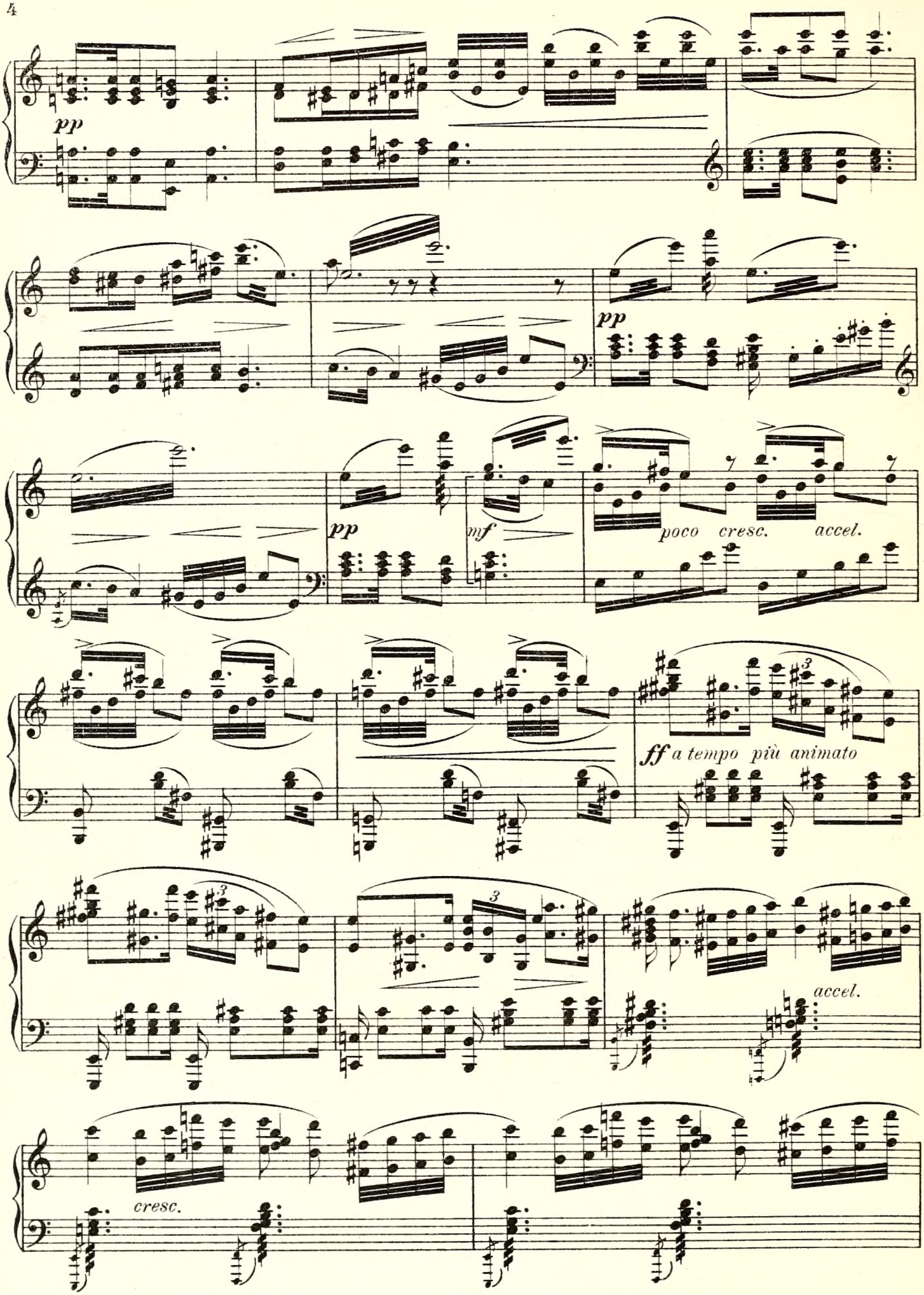
pp
pp
pp
mf
poco cresc.
accel.
ff a tempo più animato
accel.
cresc.

Poco più mosso. (♩= 88.)

ff

ff accel.

ff široce

ff

ff

rf

fff

p

pp

ppp

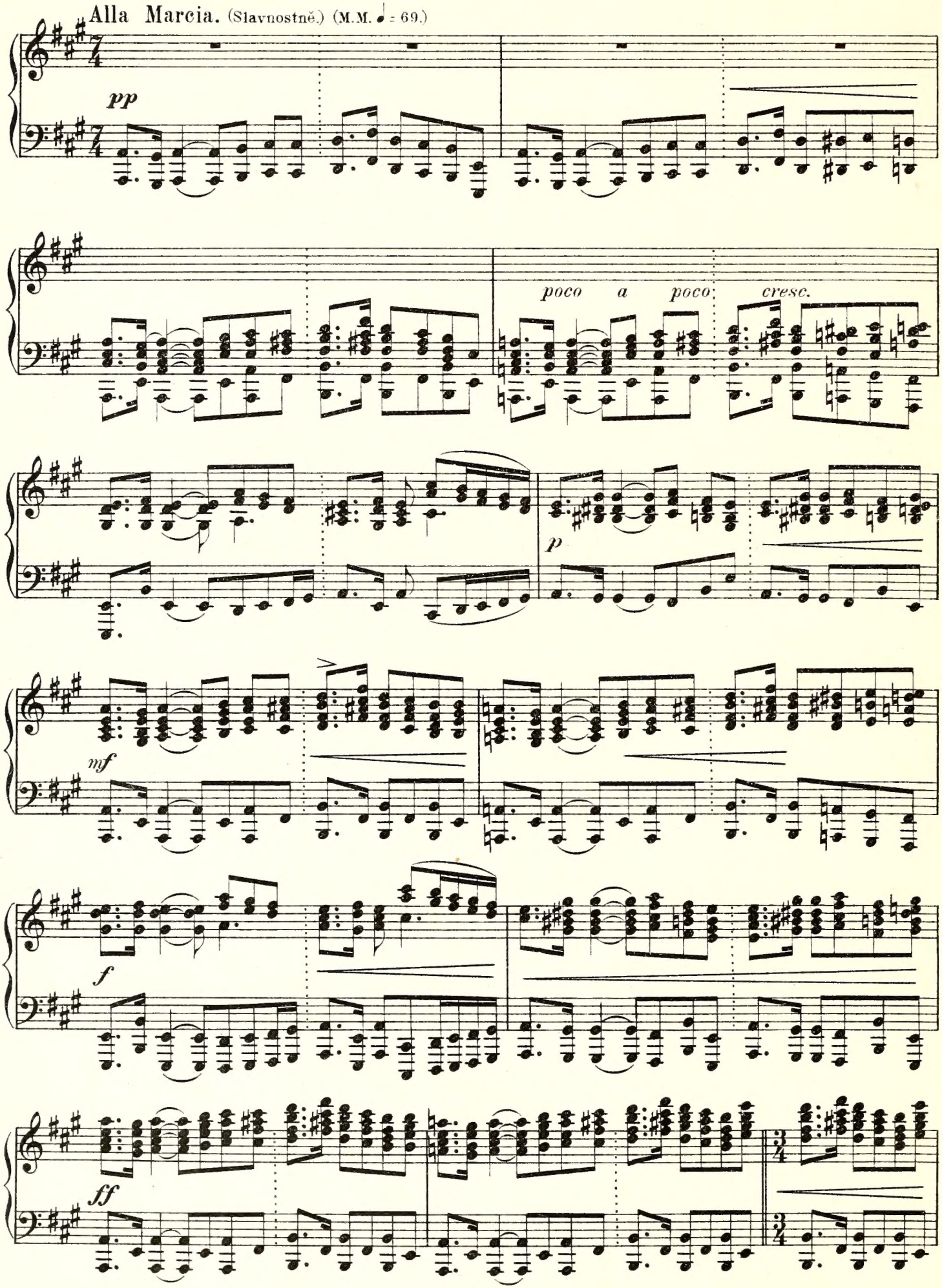
Alla Marcia. (Slavnostně.) (M.M. ♩ = 69.)
pp
poco a poco cresc.
p
mf
f
ff

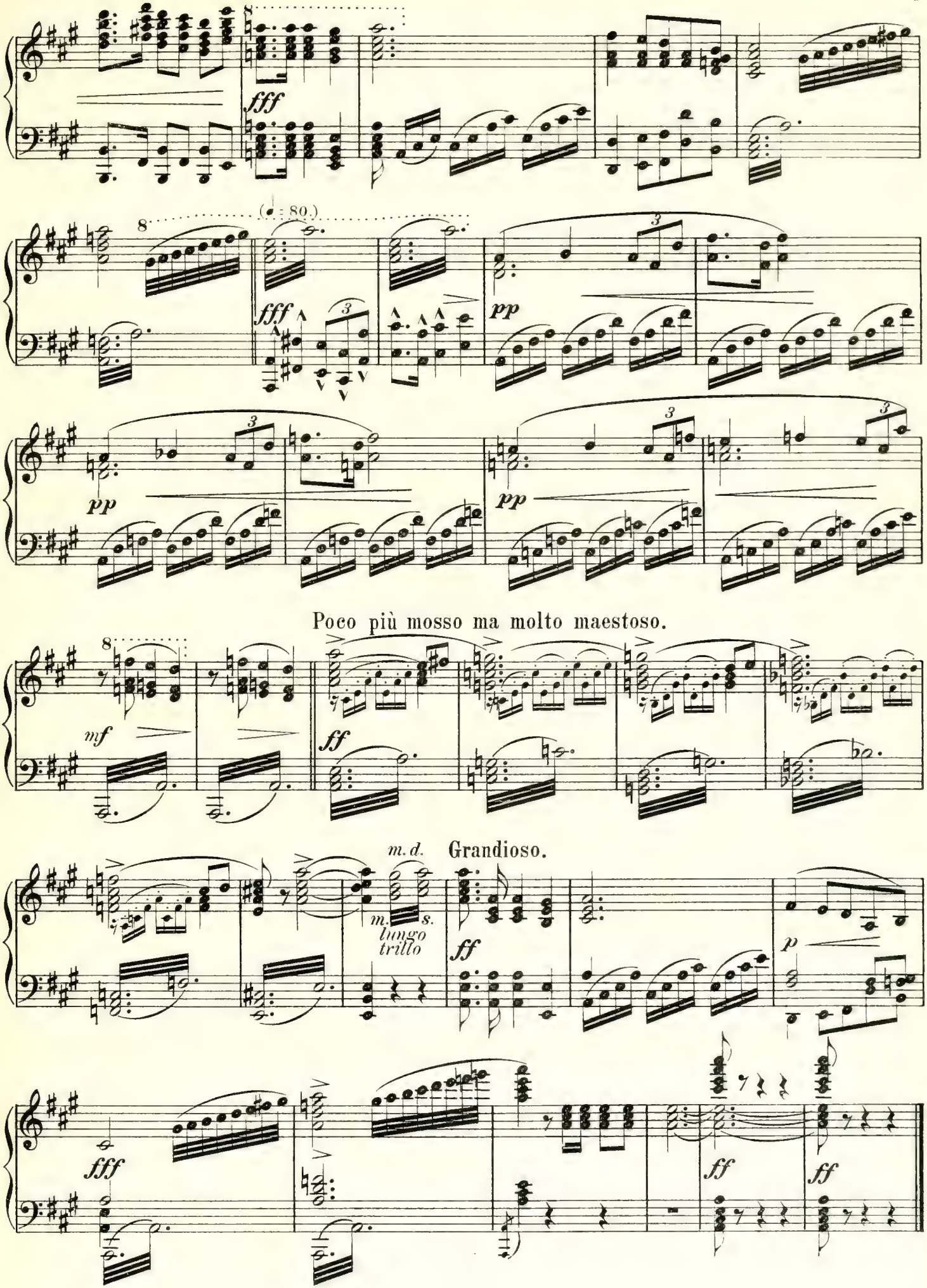
fff
(♩ = 80.)
fff
pp
pp
pp
Poco più mosso ma molto maestoso.
mf
ff
m. d.
Grandioso.
m.
s.
lungo trillo
ff
p
fff
ff
ff

Dějství I.

Náměstí staroměstské v Praze. V levo část radnice s vchodem; v pravo dům, v němž několik oken osvětlených. V zadu chrám Týnský ozdobený kalichem, jenž jest ovinut provazy a připraven aby mohl býti spuštěn. Všecko zasněženo. Slyšeti vichřici. Pochmurný soumrak.

Výstup I.

Moderato. (♩ = 76.)

Domovít, opíraje se o Jarmilu, vchází s pravé strany.)

Opona se zvedne

Domovít.

Zde cíl mé pou-tí! Mí - sto sva-té, kde vpila pů-da mu-če-ní-ků krev! Ó sly - ším har-fy zla-té a che-ru-bí - nů chvalozpěv, zde, smrti sladká, se mi

Poco più mosso.

Adagio.

rit.

Tempo I. (Domovít klesá.)

Jarmila. (podpírá jej.)

Dom. (hledě k radnici.)

zjev! Můj ot - če, ne - kle - sej! Mé dí - tě,

f

Slyšeti hlasy mužské

za - ple - sej, že bůh mi pře - je u - mí - ra - ti, kde u - mí - ra - li mo - ji

mf *ff*

Allegro. ♩ = 152.

z osvětlených oken v pravo.

sva - - tí.

Tenor *f*

Bass *f*

ží - ti se ne - boj - me! ží - ti se ne - boj - me! ra - do - stí,

ff

(Slyšeti cinkot číší, hluk a smích.)

bla - ho - stí zví - na se na - poj - me.

Tempo I. ♩ = 76.

Jarm.

Můj

Dom.

Ó pa-měť na ot-či-ny pád, snad vpo-há-ry tam chce-te sklát?

ff *p* *poco a poco*

ot-če, můj ot-čel Za-vo-lám je

Pa-měť na ot-či-ny pád snad vpo-há-ry tam

accel.

(volá podpírajíc Domovíta.)

ku po-mo-ci. Ó sli-to-vá-ní, sli-to-vá-ní!

chce-te sklát. Široce.

f *ritard.*

Výstup II.

Předešlí. Helena objeví se v pravo v krajním, temném okně.

Agitato. (♩ = 112.)

p *dolce* *pp*

Helena.

accel.

Čí ža - lo-stné to za-vo-lá - - ní?

accel.

Moderato. (♩ = 84.)

Jarm.

Ty při-chá-zíš jak an - děl smi-lo-vá-ní, však anděl smr-ti nad ním již se sklá -

fp *pp*

- - ní!

Hel.

(♩ = 112.)

Ó, ne - zou-fej! Toť klam jen

hro - zebný, hle! ži-tím zá - ří kmet, kmet ten

ve - leb-ný; hleď! ú - směv mí - ru jas - ní je-ho lí - - ce, on

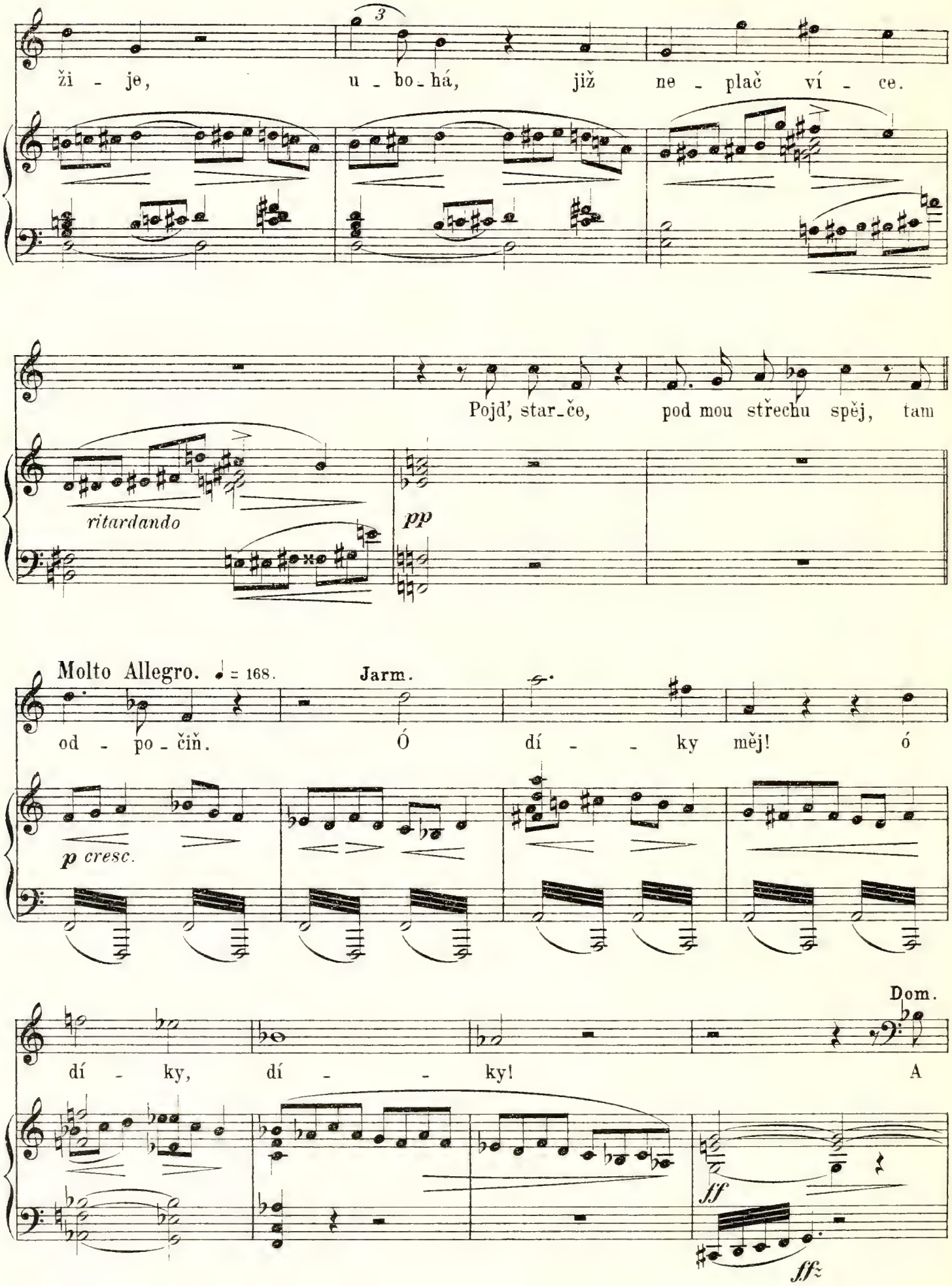
3
ži - je, u - bo - há, již ne - plač ví - ce.
Pojď, star - če, pod mou střechu spěj, tam
ritardando
pp
Molto Allegro. ♩ = 168.
Jarm.
od - po - čiň. Ó dí - - ky měj! ó
p cresc.
Dom.
dí - ky, dí - - ky! A
ff
ffz

Allegro. ♩ = 140.

při - ja - la by's v dům svůj ka - cí - ře?

Hel. se zalekne.

colla parte

ffz

Jarm.

Pro Bůh! Můj ot - če!

p

Dom. (truchlivě a odmítavě k Heleně.)

(Helena: úzkostlivě se ohlížejíc.)

Bud' s bo - hem!

p

Poco meno mosso.

rit.

Helena

Ses - trou jsem ti ve ví - ře, ač taj - ně jen se kla - ním

pp

pp

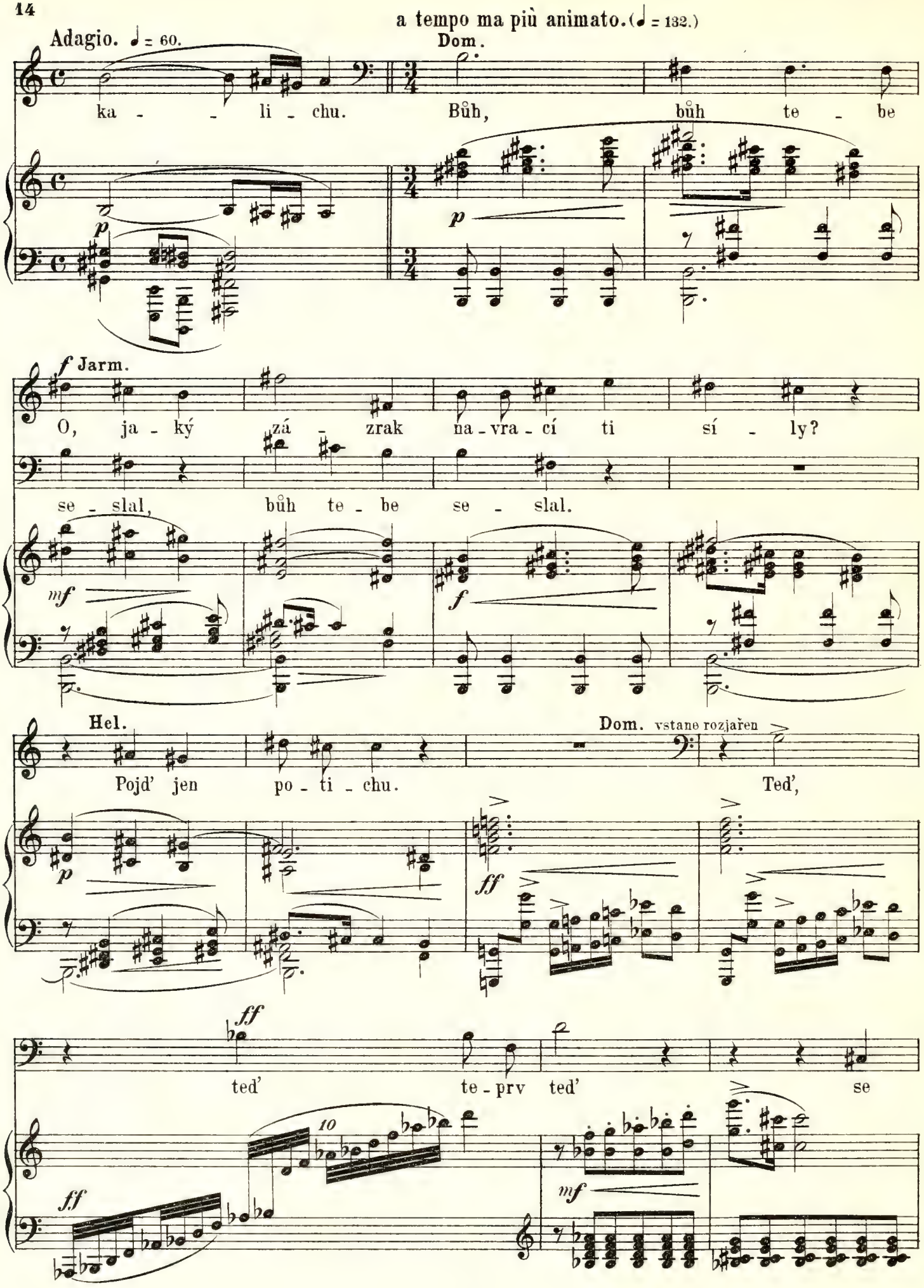
Adagio. ♩ = 60.
a tempo ma più animato. (♩ = 132.)
Dom.
ka - - li - chu.
Bůh, bůh te - be
p
f Jarm.
O, ja - ký zá - zrak na - vra - cí ti sí - ly?
se - slal, bůh te - be se - slal.
mf
f
Hel.
Dom. vstane rozjařen
Pojď jen po - ti - chu.
Teď,
p
ff
ff
teď te - prv teď se
10
ff
mf

blí - žím své-mu cí - - li! Již o - sud můj se

f

vy - pl - ní, již o - sud můj ——— se vy - pl - ní!

molto Adagio. (♩ = 56.)

Dom.

Tvým ru - kám, dě - vo pl - ná

fp

p

vdě - ků, jest sou - ze - no, čím vnu - ky pří - štích vě - ků lesk

pp

nad - po - zem - ské slá - vy o - - sl - ní! Tys

mf *p espress.* *p*

Hel.

ta, k níž zvou mě zvěsty ta - jemné. Kdo jsi? Kdo jsi? Co žá - dáš

fp *fp* *fp*

o - de mne?

Dom.

Věz!

p

Pod Bla - ní - kem chýš jest mo - je skrýš;

f *p*

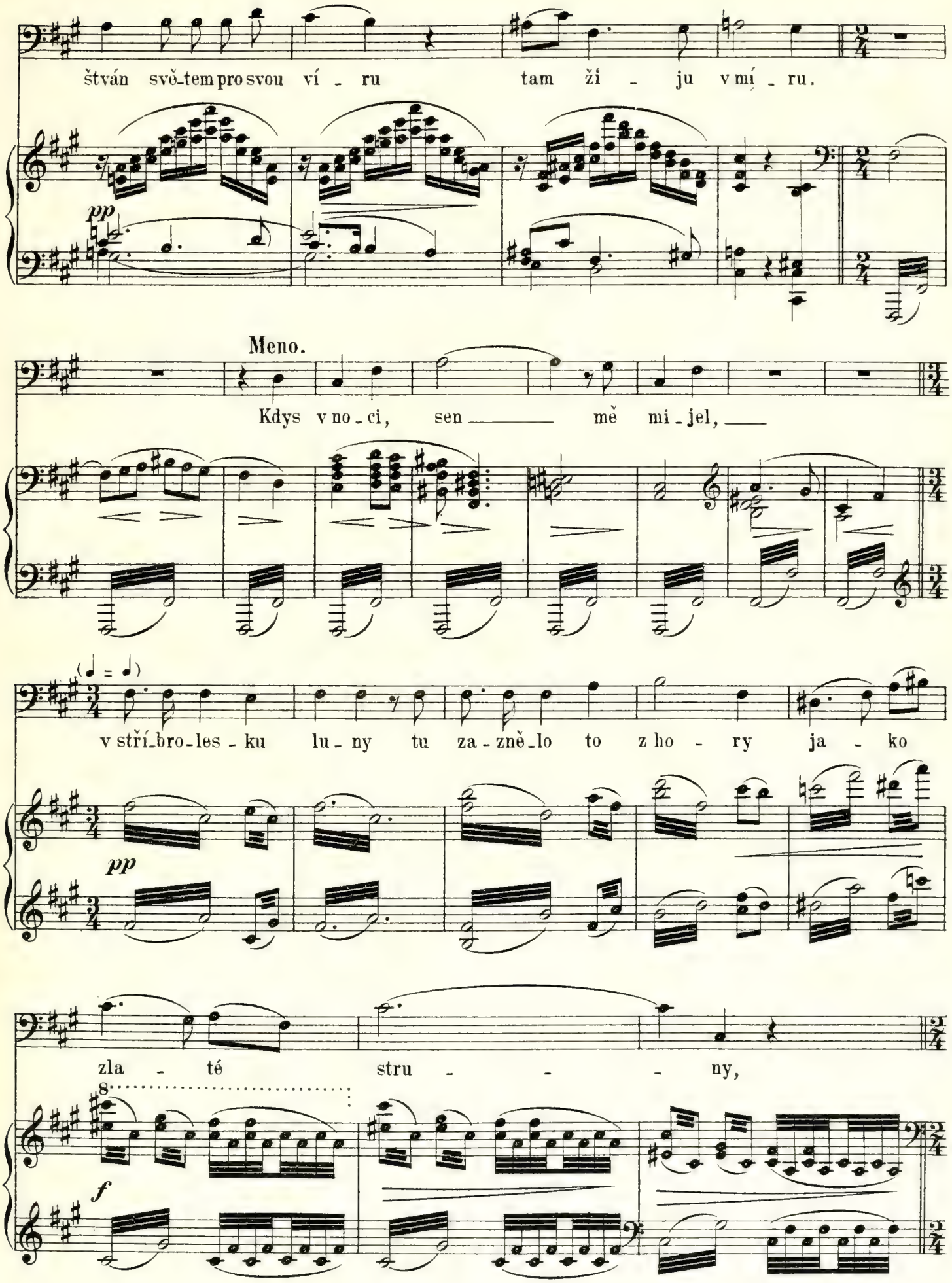
štván svě-tem pro svou ví - ru tam ži - ju v mí - ru.
pp
Meno.
Kdys v no - ci, sen mě mi - jel,
(♩ = ♩)
v stří-bro-les - ku lu - ny tu za - zně-lo to z ho - ry ja - ko
pp
zla - té stru - - - ny,
8
f

Assai moderato.

acceler.

a zú - trob skal - ných, tam kde kou - zla říš, se bí - lá

pp *p* *pp subito*

pa - ní ne - sla blíž a blíž. A

ta mi dí: Než dny své

pp

do - ko - náš, pouť na to mí - sto vy - ko - náš,

Poco più mosso. ♩ = 114.

Tempo I. ♩ = 58.

jež tvé_mu sr_dci nej_svě_tě_jší. A v ho_di_ně tvé

mf *f* *p*

nej_těž_ší tam po_tě_ší tě pan_na lí_bezná.

Agitato. ♩ = 112.

pp *f*

(ukáže zářící prsten)

Molto Adagio. ♩ = 58.

Jí po_dej skvost ten

f *f* *p* *pp* *Siroce.*

nej_vzác_něj_ší, v němž sí_dlí kou_zla ví_těz_ná. Neb

Adagio.

mi - lu - je - li ko - - ho na - nej-výš, tím

espress. *mf*

skvostem vy-kou-zlí mu bla-ha říš, a mi - lu - je - li

pp *f*

ko - ho nad své stěs - tí, tím skvostem vel-ký slá - vy

riten. *riten.* *fz*

cíl mu zvěs - - - tí!

f *p*

Dom. Hel.

Chceš ten_to skvost? Co díš, co díš?

ff *fp* *f* Presto. ♩ = 120.

Dom. Hel.

Mi_lu_ješ ko_ho na_nej_výš? Zda mi - - lu - ji?

Moderato. Allegro.

f con fuoco

ó, mi_lu_ji jej na - nej_výš,

Adagio. *f* *p* *f*

Allegro. ♩ = 112. Jarm. Hel.

ó, mi_lu_ji jej nad své štěs - tí. Nad své štěstí? Ó, nad svou

Vřele

Dom. podá prsten Heleně.

Maestoso. ♩ = 72

věč_nou bla_že_nost! Nuž, vezmi, vezmi ten_to skvost!

f colla parte *p* Allegro. *Široce* *f* riten. *ff*

Domovít patrně slábna a zmí_

raje. **Dom.**

Teď mo_hu slo_žit hla_vu mdlou, teď přijmi bo_že, du_ši

Výstup III.

Předešlí. Měšťky a měšťané přibíhají z obou stran v pozadí, pohlížejíce vzhůru na chrám, s něhož na provazech se spouští kalich. Později: Bořek a několik šlechticů, Zdeněk.

Allegro assai moderato. ♩ = 109.

mou!

pp

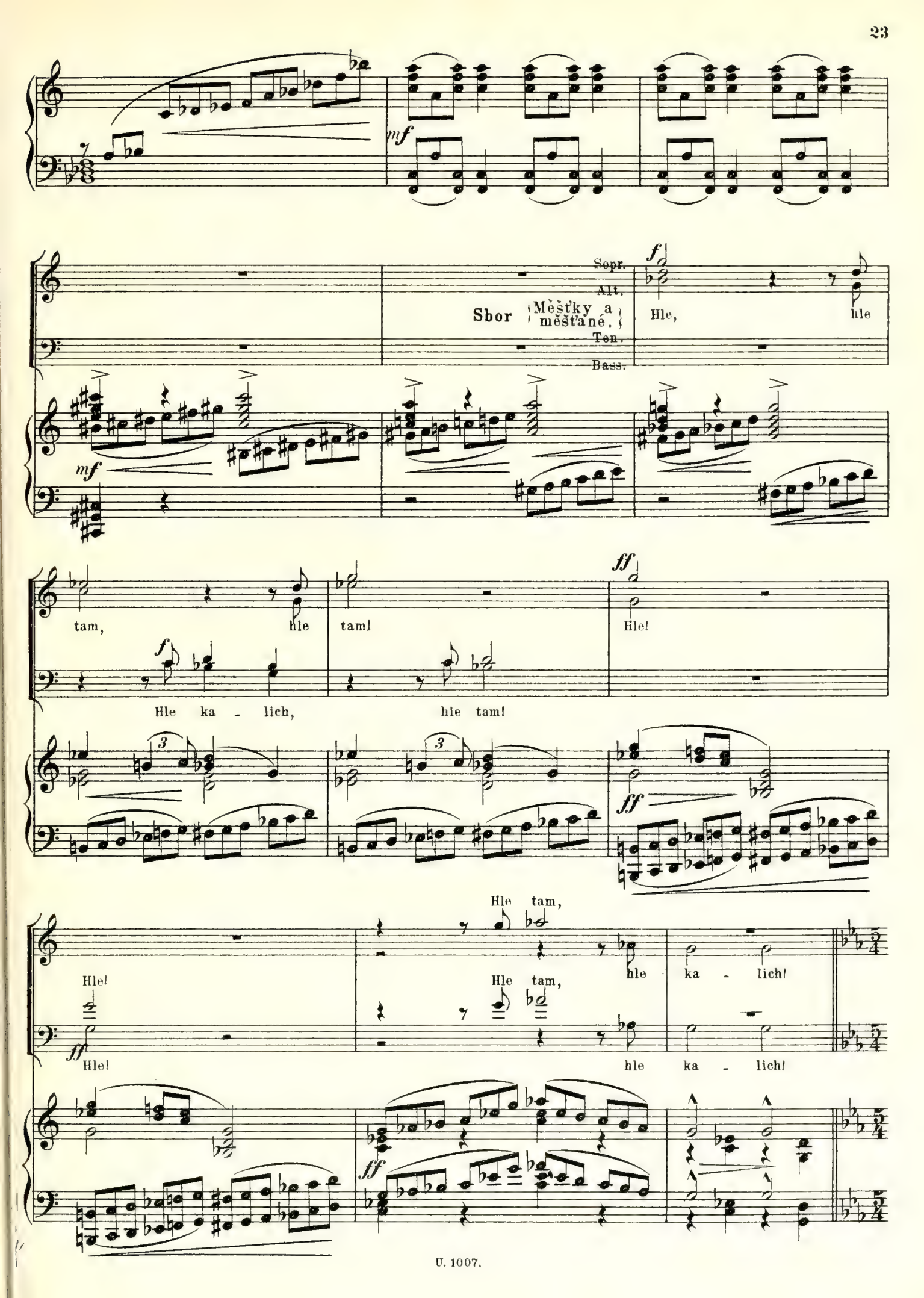
mf
Sopr.
Alt.
Sbor
Měšťky a měšťané.
Ten.
Bass.
f
Hle, hle
mf
tam, hle tam!
ff
Hle!
f
Hle ka - lich, hle tam!
ff
Hle tam,
Hle!
Hle tam,
hle ka - lich!
ff
Hle!
hle ka - lich!
ff

Andante.

p

Již ka - lich sňat a

p

Již ka - lich sňat a po - tu - pen a klat,

Andante.

p

po - tu - pen a klat,

nám od - ci - ze - ny chrá - my,

mf

nám od - ci - ze - ny chrá - my,

f

Bůh bu - diž s ná - mi,

f

Bůh bu - diž s ná - mi,

f

dolce *p*

bůh bu - diž s ná - mi. Již ka - lich sňat, již ka - lich sňat,

p *p* *dolce* *p* *mf*

po - tu - pen a klat, nám od - ci - ze - ny chrá - my,

p

nám od - ci - ze - ny chrá - my, bůh bu - diž s ná - mi, bůh bu - diž s ná - mi.

f *f* *f* *f*

Allegro assai moderato (♩ = 100.)

p Hle! *f* Hle! *mf* Již

mf Hle!

Allegro assai moderato (♩ = 100.)

Dom.

Ha, ka - lich svr-žen,

ka - lich sňat!

Hle!

più mosso.

f

znak ví - ry str-žen a zlou - pen chrám, ó, bě - da

riten.

p *riten.*

nám! *p* *riten.* ó, bě - da nám! (klesne a umře.)

riten.

pp

Jarm. (klekne u něho.)

On u - mí - rá! on u - mí - rá!

Hel.

Po - - moc,

Molto Allegro. (♩ = 108.)

ff *ff*

Hel.

po - moc, ó! po - moc!

Zdeněk (vystoupí z levé strany.)

Kdo vo - lá, kdo zde

Jarm. *poco riten.*

lká? Má strasť — tať pře - vel - ká!

poco riten. *fz* *p* *a tempo ma un poco meno mosso*

marcato

sempre f

Boř. (u okna.)

Toť slíč - né

mf

dív - ky žal - ný sten; kdo ry - tíř,

há - jí krás - ných žen!

Sbor šlechticů.

Tenori.

Bassi.

f Dí - vek se ne - boj - me,

Tempo I (♩ = 152.)

f

ff

f

dí - vek se ne - boj - me, dí - vek se ne - boj - me.

(Smích.)

(Bořek a šlechtici odejdou od okna.)

(Kalich již zmizel za domy před chrámem Týnským.)

Zden.

Allegro molto (♩ = 108.)

He - le - no, ty mluv,

fz *strepituoso*

fz

Moderato (♩ = 100.)

fp

proč ta dě - va kví - lí? čí vi - nou smrť se k to - mu star - ci chý - lí?

Hel.

dolce

To ne - ní ru - kou vra - žed - nou čím skle - sl ská - cen

Moderato (♩ = 66.)

dolce

(Mezi tím z domu v pravo vystoupí Bořek s pohárem v ruce a šlechtici.)

po - jed - nou, on ne - pře - žil své ví - ry pád a skon.

Tempo I (♩ = 66.)

p

dolce

Jak pa-dl ka-lich pa-dl ta-ké on.

Bor. (s výbuchem hořkosti.)

f

Když du-cha číš mu vy-rva-li, jak ží-ti měl?

Più mosso (♩ = 100.)

mf *ff* *f*

rit.

Tak odumřel i ce-lý národ, národ zou-fa-lý!

lunga

Výstup IV.

(Předešlí. Pravým pozadím vystoupí od chrámu čtyři muži, nesoucí na nosidlech zastřený obrovský kalich, jsou doprovázeni ozbrojenou stráží, za nimi přichází několik úředních osob. Později Jan z Dohalic a věžňové.)

Sop. *espressivo* *f*

Již ka-lich sňat, již ka-lich sňat, po-tu-pen a klat, nám od-ci-ze-ny

Alt. *f*

Ten. *f*

Již ka-lich sňat, již ka-lich sňat, po-tu-pen a klat, nám od-ci-ze-ny,

Bass. *f*

Andante.

f ma espressivo

chrá-my, nám od-ci-ze-ny chrá-my, Bůh bu-diž s ná-mi, bůh bu-diž s ná-mi.

chrá-my, nám od-ci-ze-ny chrá-my, Bůh bu-diž s ná-mi, bůh bu-diž s ná-mi.

pp

Boř. (zastaví průvod.)

ff

Stůj-te! jest to klam? Co zří o-ko mé,

Più mosso (♩ = 108.)

ffz *ff* *fz*

Úřední osoby. (3 Bassi.)

duch ne-vě-ří!

f

Zpá-tky, zpá-tky!

Boř.

Ha, vy soud-ci

f *fz* *fp* *ff* *ff*

ve-lební, pryč tu roušku po-hřeb-ní!

(Bořek vrhne se mezi halapartny stráže a strhne roušku s kalichu. Spatřiv jej lid jeví bolesť nejhlubší; někteří padají na kolena.)

fz

Allegro.

ff

Sbor.

Sopr. *fff*

Alt.

Ka - lich náš! ka - lich náš! bůh bu - diž s ná - mi!

Ten.

Bass. *fff*

p *rit.*

ff *p* *rit.*

Moderato. (♩ = 66.) Boř. *espress.*

Toň - te v plá - či! toť náš čes-ký

p

ka-lich, pl-ný našich ú - trap nesko-na-lých,

f

pl - ný našich sl - zí, našich

fz *p*

vzde - chů, plný krve, ry - zé krve Če - chů,

pp

a ten ka-lich sva-tý, s chrá - mu sňa-tý napá-jet má ny-ní

accel. *p* *p* *ff*

(Bořek dostoupiv vrchole zuřivé hořkosti potácí se jako bez vědomí několik kroků.)

psy a ka-ty! Più mosso. (♩ = 108.)

fz *fz* *fff*

Sbor.

fff

Ší - le - ný!

Alti.

Ší - le - ný, cos u - či - nil!

Bassi.

fff

fff *p* *pp*

(Mezi tím z levé strany vystoupil Jan z Dohalic, za ním spoutaní vězňové obklopeni ozbrojenými biřici.)

Marciale Vivace. (𝅗𝅥 = 100.)

f

ff energico

Boř. (k Janovi.)

Ha! ot - če, ne-možno! Ty nejsi

fz

z nich! Braň sva-to-krádcům

mf

f

sá - hnout na kalich!

Jan z Doh. (k Bořkovi.)

Pryč, a mého po-hle-du se

ff

f

(k průvodu s kalichem.)

chraň! Dál! dál a pro - ti způrci chopte zbraň.

f *f* *accel.*

Průvod s kalichem vejde do radnice.
Jan s vězni chce vejíti tam též.

Boř. Meno. (♩ = 138.)

Bořek postaví se Janovi vstříc.

Aj, otče ko-náš dí - lo ve-selé! jen slovo ještě,

ff *mf*

(k vězňům.)

toť mí přá-te-lé. Aj, vítám vás tu, pá-ni konše-lé! Aj, ví-tám vás!

pp *f*

Bych na důvěrnou pitku směl vás zváti,

mf *p*

ty do-by zašly, so-tva již se vrá-tí, nuž

mf *p*

ad libitum

při-pij-me si, než se hne-te dál, ať ži-je falc-ký Frid-rich, čes-ký

f *fz colla parte* *f* *fz*

král! Nuž, ni-kdo ne-já-sá?

Sbor. Sopr. Alt. Ten. Bass.

f *p* *ritard.*

Bě-dal on ztra-cen jest! (Vězňové, vedeni biřici, truchlivě vejdou do radnice.)

f *p* *ritard.*

fp *p* *pp*

A ru-ka žá-dná mi nechce mečem splatit slo-va zrádná?

con fuoco

ff

(Vyzývavě k Zdeňkovi.)

ff

Ty Zdeň-ku, jenž jsi v bě-lo-hor-ské vřa-vě tak bou - řil pro-ti nám i

Fridri-chu, proč ny-ní kro-tneš, když mu ku o-sla-vě připi - jí zrá-dce kacíř

rit.

Più mosso. (♩ = 138.)

Zdeň.

energico

zka - li - - chu! Já ne-slou-žil jsem v bě-lo-hor-ské

rit.

ff energico

se-či ci-zá-ku zba-bě-lé-mu Fri-dri-chu. Však ne-ho-den být ter-čem mé-mu me-či,

f

kdo cti a smy-slu po-zbyl v ka-li-chu!

Boř.

Rob ví-tě-ze, jenž v kr-vi čes-ké stál, syn

Zdeň.

Ne-mluv dál!

han-by jsi a bíd-ník!

Helena i Jarmila coll Soprano.

Sbor. Skroť váš - - ně

Più Allegro. (♩ = 160.)

Boř.

Chceš ja-ko ske-ta za-hy-nout? Zhyň te-dy

proud!

sempre ff

Hel.
Jarm.

Helena chce zadržeti Bořka, však on i Zdeněk ji zvolna odstraní.
Bořek doráží mečem na Zdeňka, jenž se brání.

f

U - staň! s hanbou!

Hel.

Můj bratře, Nuž, staň se!

Zdeň.

Chraň se, sic ne - lze mi tě u - šetřit!

Sbor.

U - staň!

(Bořek se tváří, jakoby zuřivě dorážel na Zdeňka, pak náhle schválně nastaví se meči Zdeňkovu, jenžto jej mimovolně bodne.)

stůj!

fff

Più lento.

Boř. (klesaje v náruč svých soudruhů.)

p

Zdeň - ku, dík, jen ško - da, že ta

fff

p

Zdeň.

Boř-ku, pří - te-li!

rá - na ne-šla hloub!

Sbor.

pp

ó bě - da! bě - da! ó bě - - da

pp

pp

Mou rukou muselś pad - nout! Boř-ku, Bo - - řku můj!

Hel. mf

Zdeň-ku, Zdeň - ku, bě - - da!

to - bě, bě - da, bě - - - da!

ó bě - da to - bě,

sf

Zdeň. (předstoupí k Janovi.)

Já pro_lil jsem té dra_hé kr_ve proud,

bě - - - dal

dolce

p

zde jsem, ať čin můj pomstí soud!

Boř.

ritard.

Soud? Nikdy! Což po té_to kr_ve prou - du?

Tys po_ranil jen pro_pad_lé_ho soudu! Jsem psancem, ja_ko Frid_rich král, můj pán,

prost jme_na, cti a statku, z vlas_ti štván a bez_trestně v lup vrahů

pp

Hel.

Zjev prav - du, ot - če, prav - - du!

dán!

Più mosso. ♩ = 100.

mf *f*

Jan.

Prav - - du zje - vil sám! Jest od - souzen

ff *fff* *f*

a já jej pro-klí - nám!

fff *fff*

Poco agitato ma non troppo. ♩ = 108.

Hel.

On na cí - sa - ři snad se pro - vi - nil, co

p

Poco sostenuto.

Jan.

to - bě však, můj ot-če, u - či-nil? On zapřel ot-ce, o-tec zapře jej.

mf *marcato*

On zra - dil cí - sa - ře, soud tres - ce jej; on za-přel cír-kev,

f *p*

teď mu kl - ne bůh: ať v poušti zhy-ne bíd - ný do-bro-druh. Allegro. ♩ = 𝅗𝅥

f *f* *f*

Boř. a tempo I. Moderato. ♩ = 88. (ukazuje na Domovíta)

O, jak bych zhy - nul rád! Hleď!

ritard. *p* *p*

Jak mu sla-dko spát!

espress. *pp* *pp*

Výstup V.

Předešlí. Vystoupí hlasatel, za ním něco lidu.

Maestoso ma con moto.

Temné bubnování, — stmívá se.

Hlas.

Jme - nem cí - sa - ře! Buď li - du zná - mo! Kdo by zemřel s cír - kví nesmí - řen, ja - ko ka - liš - ník v ka - cíř - ství byv po - stí - žen,

ne-má spá-ti v pů-dě po-svě-ce-né, po-hro-ben buď v místech

p *mf* *f*

pro-kla-tých, vy-vr-žen buď me-zi vy-vr-že-né! (odchází)

Sopr. Alt **Sbor.** Ten. Bass

Bě - - da nám!

p

Più agitato. ♩ = 100.

fp *fp* *p* *dolce* *p*

Jarm. (k Janovi)

Smi-lo-vá-ní!

p

Přej mé-mu ot-ci ú-kryt po-sled-ní!

mf *f*

Jan.

Smi-lo-vá-ní! Pryč s tru-pem ka-cí-ře!

Jarm.

Jen po-hléd-ni, ó star-če, se starcem měj sli-to-vá-ní!

flebile

Boř.

Též můj to los, též můj to los.

Jan.

Na kři-žo-vat-ku s ním! Na kři-žo-va-tku s ním!

riten.

Hel.

Vpusť sli-to-vá-ni

Též tvůj to bu-de trest.

ff *riten.*

Sostenuto. ♩ = 66.

p dolce

v du - ši pohnu - tou, ó, ne - o - pouštěj ot - če své - ho sy - na, ó ne - o - pouštěj

Hel.

ot - če své - ho sy - na,

Jarm. *p*

Tak těž - kou chceš jej stí - hat

Zden. *p*

Ztiš bou - ři hně - vu v sr - dci

Boř. *p*

Tak těž - kou chceš mne stí - hat

p

by ne - spěl k čas - né smr - ti, bí - dou hy - na, by hroznou po - ku - tou, až hrozno mnít a ja - ká rozdmu - tou a při - viň v náruč smí - ře - né - ho sy - na! a při - viň v náruč sy - na! po - ku - tou, až hroz - no mnít, a ja - ká mo - je vi - na?

Tak těž - ká su - dba

Sbor.

Tak těž - ká su - dba a tak snadná

Tak těž - ká

Tak těž - ká su - dba

ne - byl stí - žen po - ku - tou, po - ku - tou.

je - jich vi - na? že ka - li - chem cti - li Ho - spo - di - na,

Ztiš bouři hně - vu, v sr - dci roz - dmu - tou.

Že ka - li - chem ctím věr - ně Ho - spo - di - na, Ho - spo - di - na,

a tak sna - dná vi - na, tak těž - ká sud - ba a tak snadná vi - na!

p

Ó ne - chtěj bý - ti stí - hán pa - mě - tí, *espress.* žes vyštval sy - na

p

truch - li - ce pro vlasť v pou - ta upnu - tou.

Již ce - lá vlasť je svá - ru o - bě - tí.

p

a pro vlasť truch - lím v pou - ta u - pnu - tou. Ó truchli se mnou

pp

Ó tres - ce ná - rod ru - ka Ho - spo - di - na. *pp* Když o - tec

pp

pp

p

v smrt a pro - kle - tí.

espress.

Jen kaž, by tle - li v mís - - tech pro - kle - tí:

espress

jen svor - nost k ži - tí zas ji po - svě - tí.

espress.

pojď v mé ob - je - tí, vždyť o - ba, vždyť o - ba má - me

od - vrá - cí se od dě - tí, od dě - tí,

espress.

pp

Bůh pře - ce hro - by věr - ných po - svě - tí.

če - - ho že - le - ti.

Jan. z. Doh.

Ó ne - mučte sr - dce pro - sbou pře - krutou,

od dě - tí.

pp

p *portamento*

či hlubší bol a vět-ší ztrá-ta ji-ná, než snáším já, tak hrozně ztra-tiv sy-na?

Hel. *p* Vpusť sli-to-vá-ní v du-ši po-hnu-tou,

Jar. *p* Tak těž-kou chceš je stí-hat po-ku-tou, až hro-zno, hrozno mnít,

Zden. *p* Ztiš bou-ři hně-vu, ztiš bou-ři, bou-ři hně-vu,

Boř. *p* Tak těž-kou chceš mě stí-hat po-ku-tou, až hrozno mnít a ja-ká

Jan. Co v še-di-nách mi těž-ší po-ku-tou? Však smím se

v du-ši po-hnu-tou, *f* ó tres-ce ná-rod, ó tres-ce ná-rod

až hro-zno, hro-zno mnít, ó tres-ce ná-rod ó tres-ce ná-rod

ztiš bou-ři, bou-ři hně-vu; *f* ó tres-ce ná-rod, ó tresce

mo-je vi-na? *f* ó tres-ce ná-rod, ó tresce

smí-řit? mar-né po-ně-tí! *f* Můj žal a hněv, můj a žal

f ó tres-ce

f *ff*

molto ritard.

ru-ka Ho-spo-di - na, ru-ka Ho-spo-di - na, Ho - spo-di - na.

ru-ka Ho-spo-di - na, ru-ka Ho-spo-di - na, Ho - spo-di - na.

ná - rod ru-ka Ho - spo - di - na, ru-ka, ru - ka Ho - spo-di - na.

ná - rod ru-ka Ho - spo - di - na, ru-ka, ru - ka Ho - spo-di - na.

hněv ho sle - duj v zá-pě-tí, ho sle - duj v zá - - pětí!

ná - - rod ru - ka, ru - ka Ho - spo-di - na.

molto ritard.

8

cresc.

molto ritard.

Grandioso.

fff

Vpusť sli - to - va - ní V du - ši po - hnu-tou, ó ne - o - pouštěj

Tak těž - kou chceš je stí - hat po - ku-tou, až hro-zno mnít, a

Ztiš bou - ři hně - vu v sr - dci roz-dmu-tou a při-viň v ná - ruč

Tak těž - kou chceš mě stí - hat po - ku-tou, až hro-zno mnít, a

ne - muč-te mé sr - dce pro - sbou pře-kru-tou, čí hlubší bol a

Tak těž - ká su - dba a tak snadná vi - na až hro-zno mnít a

fff

Grandioso.

3

fz *fz* *fz* *fz* *fz* *fz*

ot - če své - ho sy - na, tak těž - ká sud - ba a tak snad - ná vi - na!

ja - ká je - jich vi - na, tak těž - ká sud - ba a tak snad - ná vi - na!

smí - re - né - ho sy - na, tak těž - ká sud - ba a tak snad - ná vi - na!

ja - ká mo - je vi - na? tak těž - ká sud - ba a tak snad - ná vi - na!

vět - ší ztrá - ta ji - ná, než sná - ším já, tak hro - zně ztra - tiv sy - na?

ja - ká je - jich vi - na? tak těž - ká sud - ba a tak snad - ná vi - na!

fz *fz* *fz* *fz*

Když o - tec od - vra - cí se od dě - tí a

Když o - tec od - vra - cí se od dě - tí a

Když o - tec, když o - tec od - vra cí se od dě - tí a

Když o - tec, když o - tec od - vra - cí se od dě - tí

Můj žel a hněv ho sle - - duj vzá - - -

Když o - tec od - vra - cí se od dě - tí a

Když o - tec, když o - tec

acceler.

mí-sto že-hná-ní jim dá - - - vá jim dá-vá pro-kle-tí!

mí - - sto že-hná-ní jim dá - vá jim dá-vá pro-kle-tí!

mí - sto že-hná-ní jim dá - - - vá jim dá-vá pro-kle-tí!

a mí-sto že-hná-ní jim dá - - - vá jim dá-vá pro-kle-tí!

pě - - - tí, můj žal ho sle-duj v zá-pě-tí!

acceler.

mí - sto že-hná-ní jim dá - - - vá jim dá-vá pro-kle-tí!

acceler.

Tempo I.

Boř. (k Janovi)

Tys po-sel mi ce-stu

mf

bo-da-vým hlo-hem, již jdu, můj o-tče, buď s bo - hem.

(Jan potlačiv své dojmutí pokyne Bořkovi odmítavě rukou a odchází k radnici. Bořek odchází v opáčnou stranu.)

pp *pp*

Più mosso. ♩ = 88.

Zden. (rozhodně)

Ó! stůj-te! hro-zno zří-ti rozchod

f

Allegro moderato. ♩ = 112.

váš! Tak ja-ko vy, tak roz-klán ná-rod náš!

p

druh druha, o-tec sy-na, vr-há v zká-zu; blud

p

mý-tí-me, však též-ší náš je blud! však též-ší náš je blud!

f *mf*

Dej sy-nu své-mu ru-ku k smíře-ní, krev čes-kou

f

krev čes_kou ne_za_vr_huj v zni_

Più Allegro.

rit.

Allegro marciale. 𝅗𝅥 = 104.

če_ní.

Jan. z. Doh.

Spíš v sy_nu mém ať zpráhne všecka krev, než zkrotím pro_ti

bu_ři_či svůj hněv; a lé_pe nechť i ná_rod zhy_ne hned,

než blu_dem je_do_vým by hyz_dil svět. (Jan vejde do radnice)

Zden. (ustrnut)

Jak? nechť i zhy_ne

ná_rod? Ja_ká slo_va! a tak děsnou zra_du

čes - ké sr - dce cho - vá? A s te - bou

krá - čel jsem?

Boř.

Zpět ne - lze ví - ce!

poco a poco *rit.* *p*

Zden.

Tak da - le - ko jsi dospěl vla - sti - bij - ce! Ó mu - sím zpět! sem ru - ku

rit. *rit.*

Moderato ♩ = 72.

k smí - ře - ní! Pojď na můj hrad, tam žij - me sbratře - ni.

p tenuto

k Jarmile

Pojď, ci - zin - ko tam v hrob - ce ot -ců mých ať

espress.

Allegro. ♩ = 132.

spo - či - ne té váž - né hla - vy sníh.

pp f

Tempo I. ♩ = 66.

Jarm. (vztyčí se vážně)

Jest v širém le - se ta - ké pů - da sva - tá!

fp fp f

(k měšťanům)

Ó po - mozte mi nés - ti dra - hou tíž.

(Někteří měšťané zvedají a odnášejí Domovíta v pravo.)

mf p

Moderato come sopra. ♩ = 96.

dolce

Jarm. (k Bořkovi)

A ty, s nímž jed - ním o - sudem jsem

mf marcato

Maestoso. ♩ = 72.

spja - tá, pojď se mnou; pod Bla - ní - kem jest má chýž, tam zho - jím

p

Boř. (odchází s Jarmilou)

rá - ny tvé, tam ú - tu - lek a skrýš. Pryč! Te - bou

Zden.

Stůj, Boř - ku můj!

pp

po - vr - hám a ne - ná - vist' ti věč - nou pří

fz f fz ff

Molto Allegro. 𝅗𝅥 = 116.

Zden.

— sahám! Boř - ku!

Hel.

Bořku! stůj! Můj bratře! můj bra - tře!

Helena prosebně vztahuje k Boř - kovi ruce, on odejde s Jarmilou v pravo. Lid se rozejde.

fff ritenuto mf pp

Výstup VI.

Helena a Zdeněk. Večerní červánky ozařují Týnský chrám.

Moderato assai. 𝅗𝅥 = 76.

espress.

Zden.

Prch_ni pře_de mnou, He_le_no.

Hel.

Ó Zdeň_ku!

Zden.

Za_po meň mé jmé_no, o_pusť mě, o_pusť mě, chraň se kle_té ru_ky

mé, jež co mi_lu_je to vr_há v mu_ky, jež ti brat_ra stí_hla pod_lou

dolce

Hel. Tranquillo. ♩ = 66.

dolce

ra_nou, k pá_du sklála vlasťmou, vlasťmou, mi_lo_vanou! Přec o přec dá

ppdolce

Zden.

lás_ka u_tě_šo_ní. Lás_ka k štastnýmjen se chý_lí,

f

Hel.

O - na v štes-tí ho - ře tvé ti změ - ní! o - na v štes-tí

o - na k šťa-stným jen se chý - lí, ó což

ho - ře tvé ti změ - ní!

zá - zrač - né má sí - ly? ó což zá - zrač - né má sí - ly?

Zá - zra - kem tvé du - še tkne se, bá - jí, sla - stí k to - bě sne - se.

ó což zá - zrač - né má sí - ly?

molto rit.

Lento assai.

Mi - lu - ji tě nad své štěs - tí.

molto rit.

Allegro. 𝅗𝅥 = 144.

ad libit.

To - bě jen ať ky - ne bla - ha - říš! Nechť mě

ne - mi - lu - ješ, nechť mě o - pu - stíš. Te - be

Zden.

o - pu - stit? mi - - lu - ji tě žá - rem

sva - - tých bo les - tí,

v pus - tém bez - dnu ne - štěs - tí ó tys mi ú - těchou,

pp

o slad - ké dí - tě! Bla - hé lás - ky slun - ný jas

pp

(obejmou se.)

pro - bou - zíš v mém sr - dci zas.

ff

ff

fz *fz*

espressivo

riten.

Molto Adagio. (♪ = 60.)

pp

Hel.

Ja - ká chví - le, v ža - lu svět, lás - ky bůh se vra - cí zpět!

Zden.

Ja - ká chví - le, v ža - lu svět, lás - ky bůh se vra - cí zpět!

espressivo

p dolce

Ja-ká chví-le, lás-ky bůh se vra-cí zpět! Jak tu slad-ko

Ja-ká chví-le, lás-ky bůh se vra-cí zpět!

pp *poco marc.*

za-po-me-nout, z lok- -tu tvých stan

Jak tu slad-ko za-po-me-nout, z lok- tů tvých stan

lás-ky skle-nout, nedostup-ný hrad a štít, kéž tu věč-ně mo-hu dlít!

stan lásky skle-nout, nedostup-ný hrad a štít, kéž tu věč-ně mo-hu dlít!

f *p* *dolce*

věč-ně mo-hu dlít, věč-ně mo-hu dlít! Ja-ká chví-le

věč-ně mo-hu dlít, věč-ně mo-hu dlít! Ja-ká chví-le

pp *ppp* *p* *f*

v ža - lu svět lás - ky bůh se vra - cí zpět, lás - ky

bůh se vra - cí zpět. Ach kéž tu věč - ně, věč - ně mo - hu

dlít věč - - ně! věč - ně mo - hu dlít, věč - ně mo - hu dlít.

dlít věč - - ně!

pp

pp

pp

Hel. (podá Zd. prsten.)

Ten krou - žek vez - mi, na zna - me - ní a pa - mět to - ho

Poco più mosso. (♩ = 120.)

fp

mf

mf

(Zdeněk vezme prsten.)

o-kam-že-ní! Ó mo-ci ta-jem-né, snad vez-me-te mi ště-stí,

Allegro. (𝅗𝅥 = 𝅗𝅥)

p

jen je-mu, je-mu nech ať roz-kvé-tá!

Ó ja-ký

(𝅗𝅥 = 𝅗𝅥)

ff sempre Allegro.

fp

cit! co zá-zrak ten mi věs-tí?

fp *fp* *f*

Chce od te-be mne vá-bit,

Zdeň - ku! Zdeň - ku! ty mě o - - pustíš?

od te - be mne vá - bit do svě - ta.

ff *sempre cresc.* *accel.*

Výstup VII.

Předešlí, v modrém paprsku v pravo objeví se na bílém obláčku „Bílá paní."

Moderato. (♩ = 72.)

fff ten. *mf* *pp*

Zden. (zří na „Bílou paní.")

Hleď, jak mi ky - ne!

p *pp dolce*

Bílá paní.

Zdaž ji ta - ké zříš? Tvá ces - ta v du - chů

Hel.

ka - jic - ných jde říš. Pryč, svůd - - né

Zden.

Pryč, svůd - - né

p

Bílá paní. (vážně k Zdeň.)

zje - ve - ní. Hleď mé mo - ci zna - me - ní ti

zje - ve - ní.

ff

trem.

pp

dál - nou spá - su pro tvůj ná - rod zvěs - tí, ti spá - su pro tvůj

poco cresc.

ná - rod zvěs - - - tí, svou vlasť - li mi - lu - ješ nad své

f

Poco Allegro.

(♩= 116.)

Zden. (odtrhnuv se od Heleny.)

ště - stí. Zde jsem, zde jsem! Ne - jsi - li pe - kla pře - lu - dem,

buď vůd - ky - ní mou! buď vůd - ky - ní mou! buď o - su - dem

mým!

Bílá paní.

Již nás - le - duj mě v ot - ce mé - ho

říš!

Hel.

Zdeňku můj, Zdeňku můj!

Zden. (k Heleně.)

S bo - hem buď! (Bílá paní odplyne v obláčku, Zdeněk ji nasleduje.)

tutta forza

Hel. (sama.)

O ne - be, ty jej spas, jej

o - - chra - - ňuj!

8

fff

Adagio. (♪ = 72.)

Vmé srd - ce žal můj

ppp dolce

smr - ti drá-hu klestí, a přec jej mi-lu-ji nad své štěs-tí!

(sklesne na kolena u prahu svého domu.)

(♩ = 152.)

8

fff

c.p.

Ped. * Ped. *

8

ff *grandioso* *fz* *fz*

11

Maestoso. (♩ = 72.)

fff

11

trem.

Jednání II.

Krajina v první jarní zeleni. V popředí v pravo chýžka, v levo houština; asi polovice jeviště v pozadí jest poseta skalisky. V pozadí Blaník, jehož témě zahaluje oblak.

Předehra.

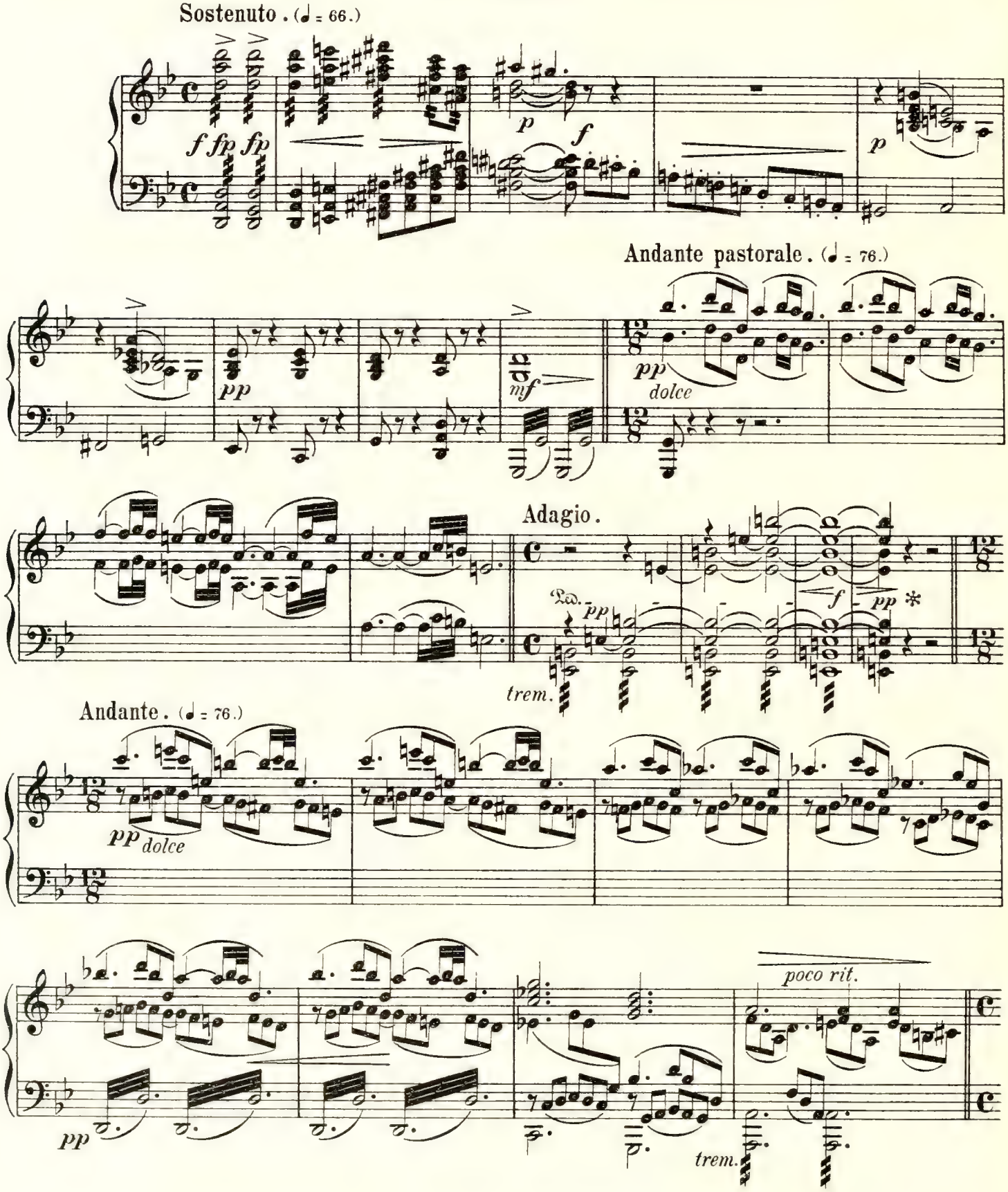

Adagio. (♩ = 60.)

Maestoso. (♩ = 72.)

Andante. (♩ = 76.)

Výstup I.

accelerando molto

cresc.

Opona se zvedne.

Sbor vzbouřenců. (losujíce o kořist.)

Jiní (připíjejíce si

Sbor.

Ten. *ff* Lup jen sám náš je cíl! Ko-řist nám za po-díl

mf Oh-ně žár

Bass. *ff* *mf*

Allegro poco maestoso. (♩ = 104.)

con fuoco

ff *mf*

u ohňů.)

Jiní (hrajíce

v krev se lij! kdo je stár ví - no pij, oh-ně žár v krev se lij! kdo je stár ví - no pij! Kdo je mlád,

f *f*

v kostky.)

kdo je mlád, *mf* *ff* kdo je stár, kdo je stár

ff kdo je mlád, kdo je mlád, kdo je stár kdo je stár

ff

(losující o kořist.)

vždy by rád pít a hrát, vždy by rád pít a hrát. Lup jen sám

ff

p *meno* *più meno* *meno* *più meno*

Tempo I.

p *pp* *ff*

(Všichni.)

náš je cíl, ko-řist nám za po-díl! Mi-lo-sti žád-né! mi-lo-sti ni-ko-mu

poco a poco crescendo

žád-né! Mi-lo-sti žád-né! mi-lo-sti ne-dá-me, svě-tu vzdor, svě-tu vzdor!

ne-dá-me!

Skry-tý v bor kol-ko-lem vlá-dne, kol-ko-lem vlá-dne le-sů král, le-sů

král, kol-ko-lem vlá-dne le-sů král, le-sů král.

più mosso

trem.

Někteří (opravujíce své zbraně.)

pp

Le - sů král ku - je zbroj, dál a dál

pp

p legato

p

šleh - ne boj, dál a dál šleh - - ne boj

tr

dál! dál a dál, dál a dál, dál a dál dál a dál

Všichni.

ff

Oh - ně žár

ff

f

a tempo

ff

lup a svár, oh - ně žár lup a svár v svě - ta dol vrh - ne kol le - sů král

p

f

Poco più mosso.

p

f

le - sů král v svě - ta dol vrh - ne kol

le - sů král.

Výstup II.

Předešlí. Jarmila, Bořek, nová tlupa vzbouřenců.

Più mosso.

Jarm. (za scenou.)

Ó, spá - - su! Kam jen se skrý - - ti?

(Jarmila a Bořek přikvapí z pravé strany, za nimi nová tlupa.)

Jarm.

(hrnou se v pravo.)

Zas tlu-pa zbě-si-lá! Už ne-ní

Sbor.

Čí to hlas?

Aj,

Čí to hlas?

spá-sy!

Boř. (s taseným mečem proti vzbouřencům.)

Buď zmu-ži-lá!

Hle!

Hle! ko-řist spa-ni-lá!

Ó bě-da

Buď zmu-ži-lá!

Hej, má jsi, má jsi!

mně!

Kdo té_to dív_ky tkne se, ten ať se

fz *fz*

tře - - - se!

ha ha ha *f* Jak hor_ká krev! Kdo by se

f Jak hor_ká krev!

Jarm.

Ó ne_be, což mar_ně vzý - vám

chlap_ců bál a děv?

mf

tebe?

(Zmocní se Bořka.)

f Kdo by se chlap -ců bál a děv?

ff Kdo by se chlap -ců bál, kdo by se chlap - cůbál a děv?

ff

Výstup III.

Předešlí, z chýžky vystoupí Krištof z Raedernu.

Raed.

vesele

(Ukloniv se chce

Hej! ho-ši, kdož — tak lo-mo-zí? Což pe-klo svá-mi hý - - - bá?

Poco meno mosso. (Allegretto.) (♩= 112.)

fz *p* *p*

ruku Jarm. políbit, čemuž ona nedopustí, on políbí cíp jejího rukávu.)

Aj hosté! aj hosté! Tvůj o-trok roucha lem ti

pp

Jarm.

Ah! odstup-te, ah od-stup-te. **Raed.**

lí - - bá. Co za-ved-lo ty

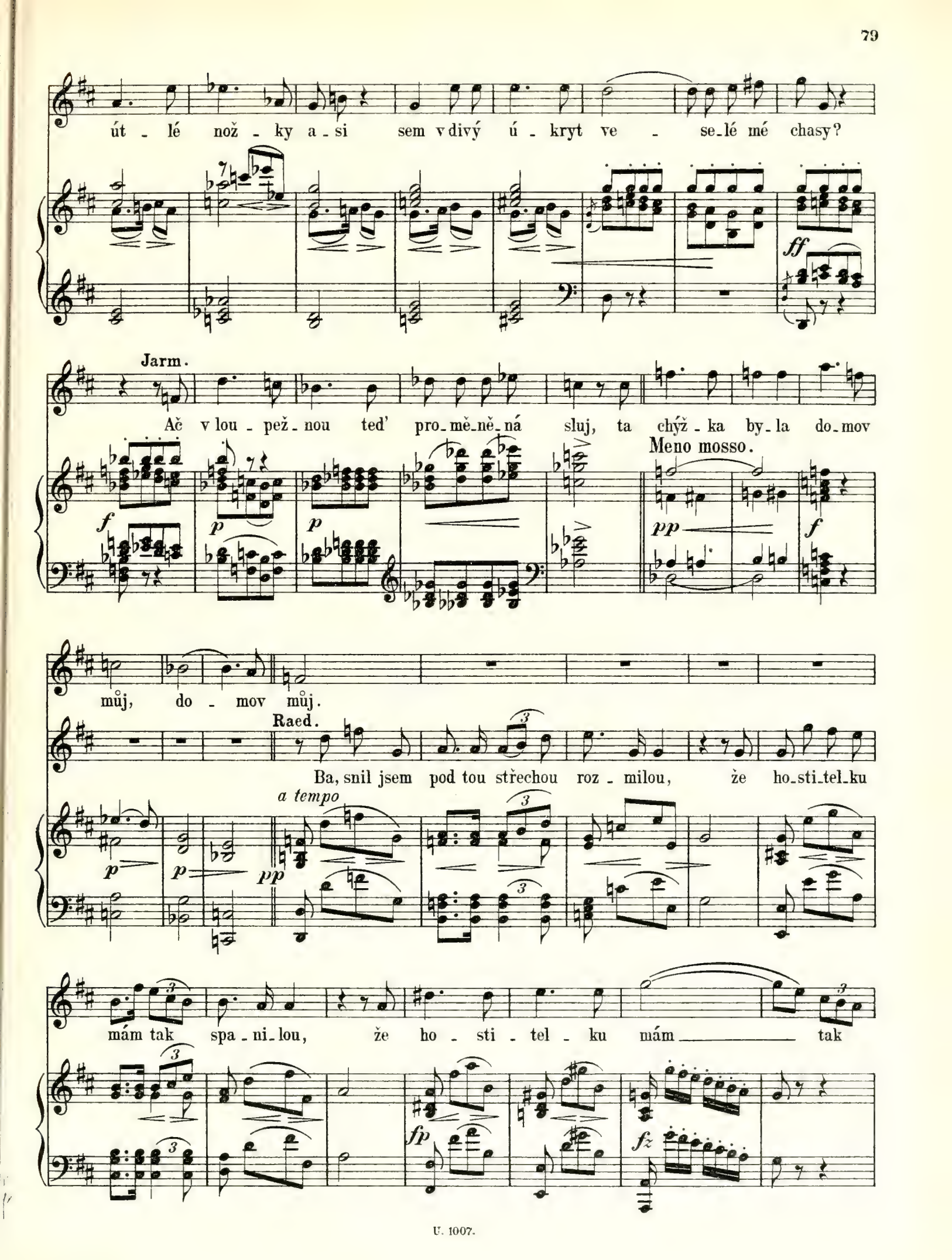
út - lé nož - ky a - si sem v divý ú - kryt ve - se - lé mé chasy?
ff
Jarm.
Ač v lou - pež - nou teď pro - mě - ně - ná sluj, ta chýž - ka by - la do - mov
f
p
p
Meno mosso.
pp
f
můj, do - mov můj.
Raed.
Ba, snil jsem pod tou střechou roz - milou, že ho - sti - tel - ku
p
p
pp
a tempo
mám tak spa - ni - lou, že ho - sti - tel - ku mám tak
fp
fz

Otevře s úklonou dveře chýžky, kam Jarmila vchází.

spa - ni-lou. O vej-dě-te, má pa - ní je-di - ná,

p *p* *pp*

však ne-buď - te teď mé - - ně ho-stin - ná!

pp *mf*

Krištof chce vstoupiti za Jarmilou do chyžky.

Boř. vášnivě jej zdrží.

Stůj, ha-no-bi-te-li!

Raed.

Ó zti - cha, pří - te - li, ó

ff *fp* *pp*

zti - cha! tys ra - něn!

Boř.

Štěs - tí tvé, že jsem!

Raed.

Hej bra-ši,

f *fz* *marc.*

Někteří podají Raed. pohár.

po-hár ví - na sem.

Boř.

Měj dí - ky, ó jak

Někteří nalévají do poháru.

f *fz* *pp*

Raed.

žíz - ním. Pij, u - hi - kej všem trýz-ním, ač

mf

Boř.

Raed. mu podá pohár.

ne - jsi - li pa-pe-že-nec! Jsem ka-liš - ník. Jest ka - liš -

p *rapido* *ff* *fp*

ník, jest ka-liš - ník, ať ži - je ať pi - je,

f

Jest ka - liš ník, ať ži - je, ať pi - je,

f

ať ži - je, ať ži - je, ať pi - je, ať

(♩ = 120.)

ff *f*

ať ži - je, ať pi - je, ať ži - je, ať pi - je. Ať

ať ži - je, ať pi - je, ať ži - je, ať pi - je.

ži - je, ať

fz

z ka - li-cha slas - ti si na - hý - bá, ať ré - - va jej o - pá - jí vů - ní, ať

Allegretto. (♩ = 112.)

p

spa - ni - lé dě - vi - ce ať spa - ni - lé dě - vi - ce zu - lí - bá, zu - lí - bá, v čím

f *p* *f* *pp*

Con fuoco.

srdci jen svo - bo - da trů - ní! Ten zdráv buď, ten o - plý - vej v blahu, kdo nikdy se ne - ko - řil vrahu!

trem. *mf* *f*

Raed. col Ten. I.

Sbor.

f

Ten zdráv buď, ten o - plý - vej v bla - hu, kdo ni - kdy se ne - ko - řil vra - hu!

f *ff*

kdo ni - kdy, kdo ni - kdy se ne - ko - řil vra - hu!

ff *pp*

Raed.

Allegretto.

Kdo po - zem - ským bo - hům se mod - la - ří, ať

fz *p*

mi - - losť ho ne - bes - ká po - mí - jí! Bůh lásky ju - ná - ka jen, Bůh lásky ju - ná - ka

f

ob - da - - ří, ob - da - ří, jenž klo - ní jen lás - ce svou ší - ji.

pp *f* *trem.*

Con fuoco.

Ten zdráv buď a v bla - hu žij stá - lém, kdo svo - bo - den sám je si krá - lem!

mf

Raed. col Ten. I.

Sbor.

Ten zdráv buď a v bla_hu žij stá_lém, kdo svo_bo_den sám je si krá_lem! kdo svo_bo_den,

svo_bo_den, sám je si krá_lem!

Boř.

Aj, věz_te, zou_fa_lý host váš je klet, mně kl_ne o_tec,

Lento. (♩ = 72.)

zá_kon, Bůh a svět; jsem psancem, ja_ko Frid_rich král, můj pán,

prost jme_na, cti a stat_ků, z vla_sti štván a bez_trestně v lup vra_hů

pp

Allegretto. (♩ = 112.)

dán! A kdo jste vy?

Raed.

Já jsem pán Krištof z Rae - der_nu,

f *p*

kdys na Frid_lan_dě vlád - ce; a za buřičství pos_kvrnu co

kle_tý pykám zrád_ce; též já jsem štván jak Frid - rich král, můj pán!

Boř.

Tož buď mým bratrem zván!

f

Ped. ✻

Co mé - ho, Valdš - týn vzal to v dík, ten pod_lý, bíd - ný od_pad_lík.

mf

Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻ Ped. ✻

Hoj, tož jsem s ho - - chy

ff *pp* *pp*

ne - le-nil a Frid - land jsem mu po-ple-nil. Kde táh - nem,

vzpou - - ra náš je sled, my zve - me v zá - pas

ce - - lý svět!

Boř.

Tož přij - mě - te mne

Più mosso.

accel. sempre poco a poco

mf

ve svůj kruh! Smír žád - ný! V nás buď pom - sty

cresc. *m.s.* *ff*

Raed.

V nás buď pom - sty duch!

duch!

Sbor.

f

Smír žád - ný!

f

m.s. *m.s.* *m.s.*

Kde táh - nem, vzpoura náš je sled.

rit.

ff *rit.*

v nás buď pom-sty duch!

f

Kde táh - nem,

a Tempo ma più mosso. (♩ = 120.)

ff rit.

f

rit.

ff *ff*

My zve_me v zá - - pas ce - lý svět!

vzpou_ra náš je sled!

My zve_me v zá - pas

ff

trem.

My zve_me

My zve_me v zá_pas ce - - lý svět.

ce - lý svět.

ce - lý svět.

Smír žád - ný!

v zá_pas ce_lý svět.

ff

ff

Boř.

Mně věz_ní o_tec ses - tru mi - le_nou, chce vklá - ště_ře jí

p

pp

ví - ruzdu - še rvát; my vyprosťme ji zbra - ní

Raed.

Jen veď nás! při to - bě my chce - me pev - ně

pla - me - nou!

Sbor.

f

Jen veď nás! Hle při to - bě chce - me pev - ně

f

cresc.

Con fuoco.

stát.

(ukazuje na chýžku.)

A kdož ta dív - ka?

stát!

ff

Poco meno mosso. (♩ = 112.)

pp subito

(chce vejít.)

Vje - jích ra - me-nou mi sladká chví-le bu - diž od - mě -

riten.

Boř.

nou! Stůj! a - ni krok!

Raed. (vesele.)

Aj, te - dy sok?

a tempo

ff *f* *p*

Tu sladkou ko - řisť to - bě po - ne-chám, to - bě po-ne-chám; tvé ses - try

tr *p*

vyš - ší le - po-krá-su znám, a ta že bu - de mou, to

sva - - - tě pří-sa-hám! My, ho - ši o něco se vzdal-me

f *pp*

(Krištof a vzbouřenci odcházejí v levo na Bořka se smíchem se ohlížejíce. — Stmívá se.)

jen; nuž, do-brou noc a sladký sen.

p *ppp*

Hlasy podzemní z Blaníku.

pp

Sbor.

Tenor.

Zjev se o-če-ká-va-ný, s tvá-ře ze-mě se-sla-ný.

Bass.

Adagio. (♩ = 72.)

pp

Rad. (z dálky.)

Nuž do-brou noc a slad-ký sen!

Sbor.

p

Kde jen dlíš?

Tempo I. (♩ = 112)

pp

Adagio. (♩ = 72.)

Boř.

Slyš! Zda z podzemí to zpěv? Smy-sly šá-lí umdle-ná mi

ó zjev se již!

ten.

Tempo I. (♩ = 112.) *morendo*

krev! (Bořek položí se na mechový pahorek v levo.)

mysterioso.

ppp

trem.

p

Výstup IV.

Bořek; z chýžky vystoupí Jarmila, nesouc nádobu a košíček s bylinami.

Moderato. (♩ = 84.)

p dolce

Jarm.

Sám tu dlí! Toť chví-le ví-ta-ná!

Boř.

Ó Jar-mi-lo!

Již přej si od-de-chu! Odpočiň tu heb - ce na me-chu,

Jar - mi-lo!

v stin - ném le - sa stá - nu, já pak zchla - dím tvo-ji rá - -

pp

- nu. By - lin vzác-ných pod hlavu ti dám.

(ustýlá mu bylinami.)

Ó již v růžích lásky

pp

Leh - ký spá - nek dá ti ná - poj ten.

rit.

spo - čí - vám. A tvůj ob - raz nej - krás - něj - ší

rit.

a tempo

Podá mu nádobu.

rit.

Leh-ký spá-nek dá ti ná-poj ten, leh-ký spá - nek dá ti ná - poj

sen, tvůj ob - raz nejkrás-něj-ší sen, tvůj ob - raz nej-krásněj - ší

rit.

Poco animato. (♩ = 88.)

ten. Rá - nu zho-jí těchto kvě - tů pel.

sen. Jen tu slad-kou rá-nu

p

(nabere z pramene do dlaní vody a umývá mu skráně.)

rit.

Sva - tý zdroj ten žár ti zko - nej - ší. Sva - tý zdroj ten

v srdci ne-za-cel! Ru - ka tvá, tať ještě své-těj-ší! ru-ka

pp *ff*

riten.

Meno mosso. (♩ = 76.)

žár ti zko-nejší! Sva - tý zdroj ten žár ti zkonejší! ten

tvá, tať ješ - tě své - těj - ší! Ru - ka tvá, tať

riten. *pp*

Meno mosso. (♩ = 66.)

žár ti zkonejší! Hvě - zdy věš - tí do - brých lo - sů

ještě, ješ - tě světější!

pp

moc! Spí!

Bořek, jehož

Jen tvé o - či zjas - ňu - jí mou noc!

pp

hlavu Jarmila položila na mech, usne.

Spí! Ó světla sva - tá, světla sva - tá, nebe - sa i ze - mě,

pří - ro - do i Bože, ochraňuj - te jej!

pp *ppp* *perdendosi*

Výstup V.

Předešlí, pravou stranou vstoupí Helena.

Poco a poco acceler. al Allegretto moderato ma sempre pp

mf *marcato* *f* *p*

Hel. (pro sebe.)

Chýž pod horou! Zda naš-la jsem svůj cíl? Ó te-dy

(♩ = 100.)

pp

Jarm.

Kdo zde? Tos ty! Ó dív-ko vznešená!

přec, zde tvo-je chýž? Zde bra-tra mé-ho skrýš!

(vede ji

On

fz

k Bořkovi.)

Ó mi-le-ný, ó mi-le-ný!

spí, on spí!

pp

Jsem s ot - cem na cestě, ach!

Jak ty sem ná - hle při-chá-zíš?

Poco più lento.

pp

do klášte-ra mne od-vá-dí! Tu pod záš-ti-tou še - ra jsem

pp

ku Bla-ní - ku rá - - da zab-lou-di-la, má

p

tou - ha snad mi ce - stu zje - vi - la.

Sostenuto. (♩ = 66.)

Zde brat-ra ot - ci, ot - ci v ná-ruč u - ve-du, jim zjednám smír a so - bě

so - bě svo - - - bo-du!

Adagio. (♪ = 92.)

Pros - by na - še, pros - by spo-je-né, pros - by.

Pros - by na - - - še spo - je-né při-tu-lí se

na - - - še, pros - - by spo - je-né

k du - - - ším dra - - hým, při-tu-lí se k du - - - ším

dra - - hým, o - va - nou je du - chem blahým, smí - ří du - še,

smí - ří du - še,

pp

du - - še mi - le - né; o - vanou je du - chem bla - hým, smí - ří du - še

du - - še mi - le - né, smí - ří du - - še mi - lené,

mi - le - né, du - - še mi - le - né!

smí - ří du - - še, smí - ří du - še mi - le - né! Jak noc temnou hvězdný

pp

Jak noc temnou hvězdný jas, po - svě - tí je lás - ky hlas.

jas, po - svě - tí je, po - svě - tí je lás - ky, lás - ky

Jak noc tem - - nou hvězdný jas

hlas. Jak noc tem-nou, tem - nou

pp

molto rit.

po - světí je lás - ky hlas, lás - ky

hvězdný jas po - světí je lás - ky hlas, lás - ky hlas,

f molto rit. *pp* *pp*

Jarmila odejde do chýžky.

lás - ky hlas.

lás - ky hlas.

p Tempo I. ♩=100.

Hel.

Již o - tec zde, již o - tec zde! Ot - če!

Jan.

He - le - no!

sf *mf marcato* *mf* *f*

Výstup VI.

Předešlí: Pravou stranou vstoupí Jan a jeho družina. Bořek se probudí, vstane a poslouchá nepozorovaně.

Hel.

He - le - no! Ot - če můj.

ff

Jan.

trem.

Kam za - ved - las mě v tu - to pus - ti - nu?

ff trem.

Hel.

Kde v či - ré no - ci spo - či - nu? Zdet' pus - tá chýž,

p

pp sempre poco a poco cresc.

v té vol - no spo - či - nou - ti, a

jit - ro k štastněj - ší nám vzej - de pou - ti.

Jarm.

Vej - - di ot - če mi - le - ný. Buď

f Più ♩ = 104.

(na prahu chýžky)

(Jan a Helena vejdou za Jarmilou do chýžky, sluhové na pokyn Helenin odejdou v pravo.)

Bořek. (za otcem)

ví - ta - ný mi host! Toť on! toť on, toť

fz

più mosso

o - - tec, jenž kl - nul své - mu sy - nu!

ancora più mosso

ff

♩ = 108.

p

(v levo)

Dru - ho - vé! Sem k pom - sty

f

či - nu! Dru - ho - vé, dru - ho - vé, sem

f *f*

V Blaníku objeví se trhlina, z ní vychází světlo.

k pom - sty či - nu.

Hlasy podzemní.

Sbor. *p*

Ten.

Bass.

Kde jen dlíš?

Adagio. ♩ = 72.

pp

ff

p acceler. poco a poco

Boř.

Pro buh! co zřím!

ó zjev se již.

Blaník se otevře v záři; skaliska se propadají.

p

Ha ská - ly kol se ří - tí, blesk z lů - na ze - mě

p *cresc.*

Výstup VII.

Bořek. Za propadlými skalisky objeví se rytíři na bílých koních, odění v stříbrnou zbroj, v půlkruhu až k otvoru Blaníku, z něhož vystoupí Oldřich z Rožmberka a Domovít jenž nese korouhev svato-Václavskou. Za nimi panoš nesoucí Oldřichovu zbraň a jiný vedoucí jeho koně. Vše ozářeno silným světlem měsíčním.

Allegro maestoso. ♩ = 108.

sví - - tí.

trem.

ff *fz*

fz *fz* *fz* *fz* *fz* *pp*

Ó ja-ké zje-ve-ní! mne

Maestoso. ♩ = 72.

(klekne na balvan)

sva-tá hrů - za jí - - má!

p *pp* *acceler.* *ritard.*

Oldř.

Kdes, bí - lá pa - ní?

kde, má dce-ro, dlíš? Ó při-veď své - ho

bo-ha-tý - ra již, dce-ro má! dce-ro má!

Sbor.

Kde jen dlíš?

Ó při-veď své - ho bo-ha-tý - ra již!

Kde jen

Poco più mosso. ♩ = 112.

Dom. (přistoupí k Bořkovi)

Zde, zde! re - ko - vé, zde vy - vo - len - ce

dlíš?

p

zří - te! Zde vy - vo - len - ce

Boř.

Ha, vstal si z hro - bu Do - mo - ví - te?

Meno mosso. ♩ = 80.

zří - te!

Oldř. (k Bořkovi)

Jsi ty ten rek? jsi ty ten rek? Nuž svrhej svě - ta pás - ky, a

mf *p*

sestup s námi za po - ká - ním lás - ky, jež ve smí - ře - ní rozpor vi - ny

Andante. ♩ = 80.

riten. *riten.* *dolce* *p*

spo-jí, rá-ny ne-rozsé-vá, a-le ho-jí! Jsi ty ten rek? Jsi ty ten rek?

Dom.

Nuž, svr-hej svě-ta pás-ky, a se-stup

Nuž svrhej svě-ta pás-ky

s ná-mi za po-káním lás-ky, jež ve smí-ře-ní

a se-stup s ná-mi za po-káním lás-ky, jež ve smí-ře-ní

p

roz-por vi-ny spo-jí, jež rá-ny ne-roz-sé-vá, a-le

roz-por vi-ny rozpor vi-ny spo-jí, jež rá-ny ne-roz-sé-vá, a-le

f

Boř.

ho - jí! Ty jsi, ty jsi ten rek! Jste

ho - jí! Ty jsi, ty jsi ten rek!

Sbor.

Jsi ty ten rek!

nobile

p marcato

(odmítavě)

lás - ky du cho - vé? O spě - te v mí - ru!

Più mosso. ♩ = 132.

Oldř.

Od - vážlivče!

Dom.

Ty neznáš lás - ky a chceš znáti ví - ru?

a Tempo. ♩ = 80.

ffz

pp

fz

Boř.

Pryč! Vy jste pře - lud, jako lás - ka mam. Já ži - ji

c. parte

f Più mosso. ♩ = 132.

ff

fz *fz*

mf

Allegro.

pom-stě! O-stat-ní je klam!

ff

Zděšení mezi rytíři. Oldřich a Domovít zmizí v Blaníku, stmí se, rytíři

Sbor.

Bě-da, to-bě! Bě-da!

fff

zaniknou a prázdná skaliska se zas na místě jich objeví. V Blaníku zůstane temný otvor.

Boř.

Vše by-lo sen.

Lento. Allegro.

riten.

Zdeť a-le o-tec můj, vrah mé-ho srd-ce, ví-ry mé, toť sku-tečnost

a pravda dě_sná. Zde, my_sli má se

f

vzpa_ma_tuj!

(zatroubí na roh.)

fz *ff* *lunga*

Výstup VIII.

Bořek. Z levé strany vzbouřenci a Krištof, z pravé Janova družina, zchýžky Jan, Helena a Jarmila.

Allegro. ♩ = 152.

ff

Raedern col Tenor. *ff*

Sbor. Pří - tel vo_lá! Rych - le v zbroj!

ff *ff* *ff*

Boř.

Bude boj!

Pří_tel vo_lá, bu_de boj! Bu_de boj!

Jan a Bořek stojí si vstříc.

Bu_de boj. Teď, ot_če, při_šla chví_le

Pří_tel vo_lá, bu_de boj, bu_de boj!

mf

(k družině)

odpla_ty! Teď ne_jsem v pra_chu, bez mo_ci! Zbraň složte,

zbraň složte, o_tro_ci!

Jan. (k družině)

Zbraň tas_te, zbraň tas_te!

f

Hel. i Jarm.

Ó v ru - ce tvé jest ny - ní smír a boj!

Boř. (ku vzbouřencům)

(Všichni tasí meče)

V před! Me - če v ru - kou, svažte je!

f

Hel.

Měj brat - ře sli - to - vá - ní! Měj brat - ře sli - to - vá - ní!

Jarm.

Vlož ru - ku ot - ce v ní a svrhni zbroj! Což k srdci tvé - mu hlas - ně ne vo lám?

Boř.

Tvé pros - by ne - u - brá - ní,

ff

Raed. col Tenor.

slož - te zbraň! slož - te zbraň!

Raed.

Slož - te zbraň,

ff

Hel.

Dej ty se lás - kou hnout,

Jarm.

Raed. Boř - ku můj! Boř - ku můj!

Jan. slož - te zbraň! Vzdej - te se! Vzdej - te se!

Tas - te zbraň! braň - te, braň - te se,

Boř.

tvé pros - by tvé prosby ne - u - brá - ní, by vlá - dl pom - sty soud!

o bra-tře! o bra-tře!

ó mi-lost! ó mi-lost!

(k Heleně)

Má jsi

zbraňtaste! zbraňtaste!

(k Heleně)

Zbraně složte, zbraně složte! Má jsi

Sbor.

Vzdej-te se, Vzdej-te se! o-tro-ci! o-tro-ci!

(Krátká srážka, hlouček sluhů jest ihned obklopen a odzbrojen od vzbouřenců.)

Bě-da, bě-da nám!

Bě-da, bě-da nám!

teď! Má jsi teď! *fff* Ví-těz-ství!

fff Bě-da, bě-da nám!

teď! Má jsi teď! *fff* Ví-těz-ství!

fff Ví-tězství! Ví-tězství! Ví-těz-ství!

fff *fp*

Meno mosso. ♩ = 92.

Boř.

Nuž, ot - če, vol - no je ti jí - ti se svou dru - ži - nou!

Jan

Poco più mosso. ♩ = 116.

Již jdu, však hroz - né bu - de shle - dá - ní! Boj, krev a

smrt tot' příš - tí ví - tá - ní! (k Heleně) Pojď, dce - ro!

Hel.

Ó bě - da!

Jarm.

Ó bě - da

Raed. (uchopí a unáší Helenu)

Nikdy, to - tě něž - ná ko - řist má!

Ha! (žene se s taseným mečem za Krištofem.)

Allegretto. ♩ = 108.

Allegro ♩ = 144.

(Helena, vymknuvší se Krištofu, kvapí na vysoké skalisko, Krištof za ní. Jan a Bořek za nimi. Krištof chce uchopiti Helenu, Jan svrhne jej se skaliska střemhlav dolů a rozpne náruč po Heleně, ona však utíká se k Bořkovi.)

bě - da!

nám, bě - da!

Ha! bídný vra - - hu!

Ó hrů - - - za, hrů - za!

fz *fz* *fz*

Ped. * Ped. *

Ha!

Ha!

Zhyň bí-dní-ku!

Sbor. Ha!

Ha!

fz *fz* *ff*

fp

Výstup IX.

Předešlí. Bílá paní vznáší se v pozadí z pravé strany ku Blaníku, za ní přichází Zdeněk. Všichni v ustrnutí hledí na zjev.

Co zna - me - ná ten zjev?

Co zna - me - ná ten zjev?

Adagio. ♩ = 72.

Hel. (toužebně)

Zdeň - ku, Zdeň - ku! ó vrá - tíš,

Co zna - me - ná ten zjev?

Co zna - me - ná ten zjev?

p *f* *p* *f* *p*

vrá - tíš se? jdeš kam tě vo - lá přá - ní tvé?

Bílá paní.

Pojď ve svaty - ni,

pp

Hel.

Ó vrá-tíš, vrá-tíš se, jdeš kam tě vo-lá

zde, zde tvůj cíl! Sem drá-hu ži-tí zbožně

kam tě vo-lá přá- - ní tvé! Zděn-ku,

schyl. Zdeť ří-še smr-ti, věč-ná báj, již o-pusť po-zemský ten

pp

Lento.

Zděn-ku, ty mě o-pus-tíš!

Podzemní hlasy.

ráj. Vstup již v tajných vě-stí chrám!

Ví-tej nám! (Zdeněk odtrhne roztoužený pohled od Heleny, a vejde za bílou paní do Blaníka, jenž zavře se za nimi.)

pp *pp* *pp*

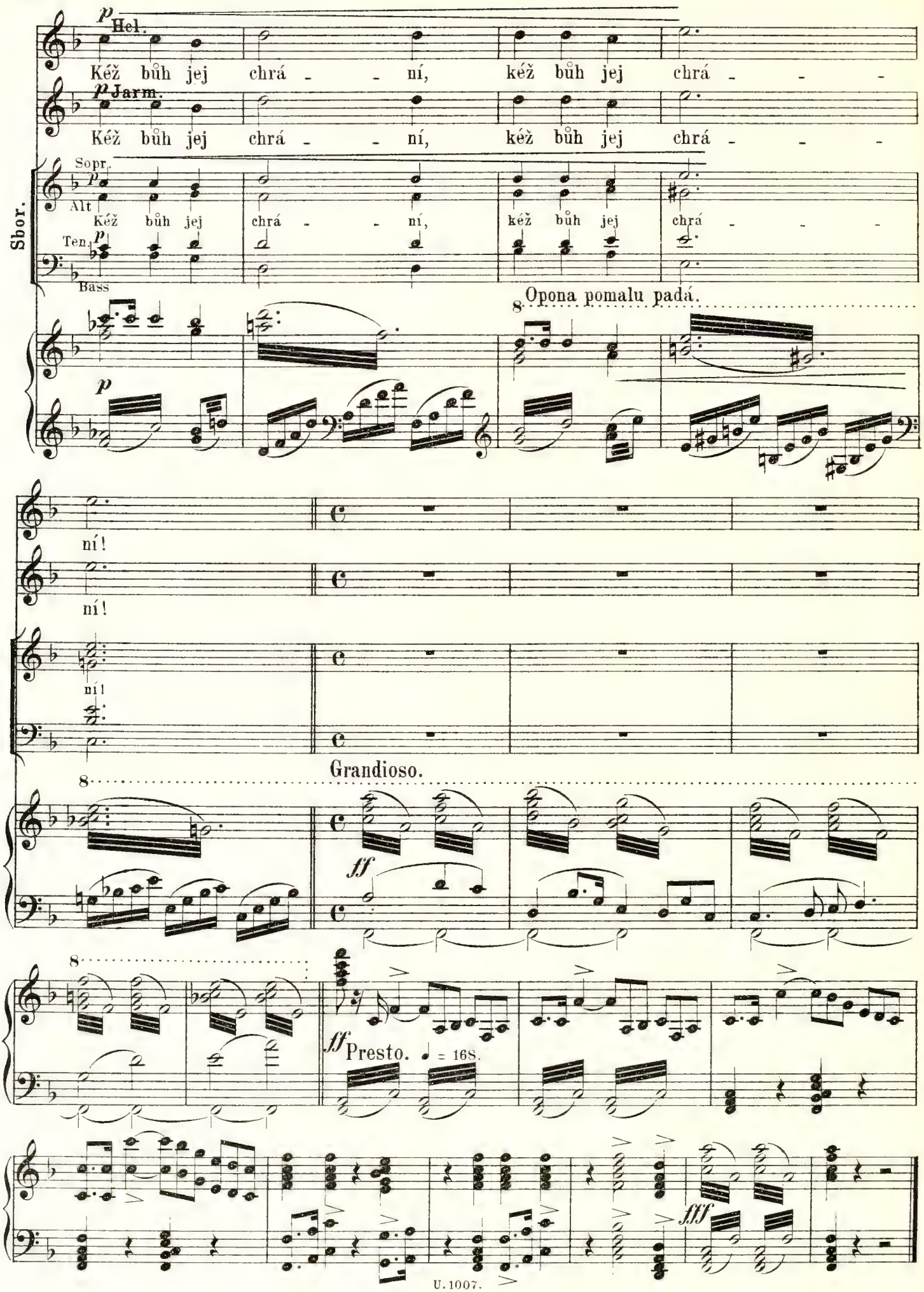
p Hel.
Kéž bůh jej chrá - - ní, kéž bůh jej chrá - - -
p Jarm.
Kéž bůh jej chrá - - ní, kéž bůh jej chrá - - -
Sbor.
Sopr.
Alt
Ten.
Bass
Kéž bůh jej chrá - - ní, kéž bůh jej chrá - - -
Opona pomalu padá.
ní!
ní!
ní!
Grandioso.
ff
ff Presto. ♩ = 168.
fff

Jednání třetí.

Vnitřek Blaníku Mohutná klenba skalní, perspektivicky co možno hluboká, kdež stojí v pozadí skupeni bělouši blanických rytířů, střeženi spícími panoši. Stěny a sloupy se lesknou, krápníky visí od stropu, bludičky přeskakují mezi skalami. V předu v levo vytryskuje ze skály pramen. V půlkruhu sedí „blaničtí rytíři" nejvíce starci v bílých hávech a stříbrných oděních; spí opřeni o své meče, štíty a luky. Uprostřed jest sedadlo vyvýšené na skalních stupních, na něm Oldřich opíraje se o svůj zlatý štít; meč jeho na stupních. Vedle něho opřena o skálu korouhev, u jeho nohou, při ní Domovít. Na balvaně před ním přesýpací hodiny.

Předehra.

Sostenuto. (♩ = 60.)

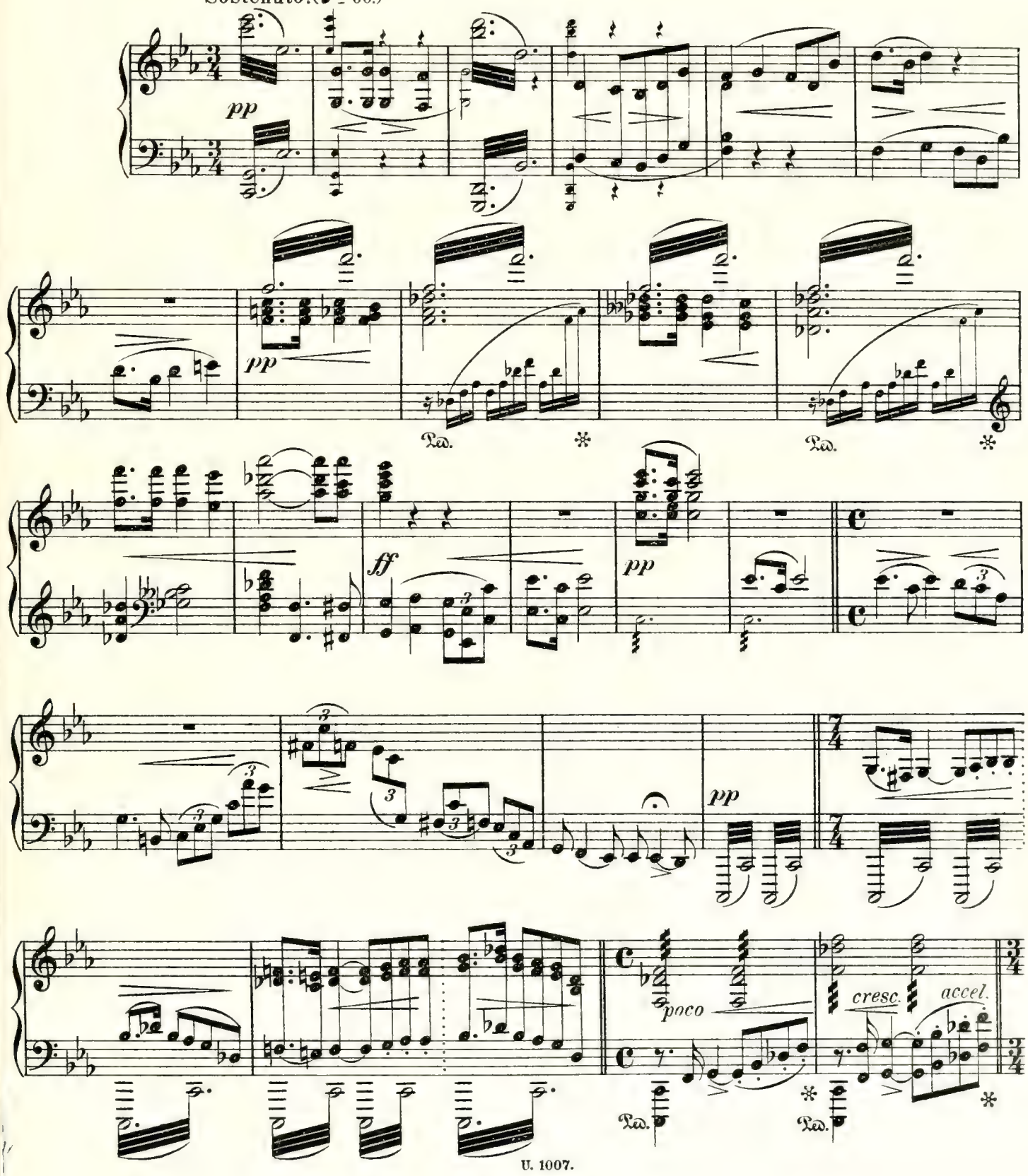

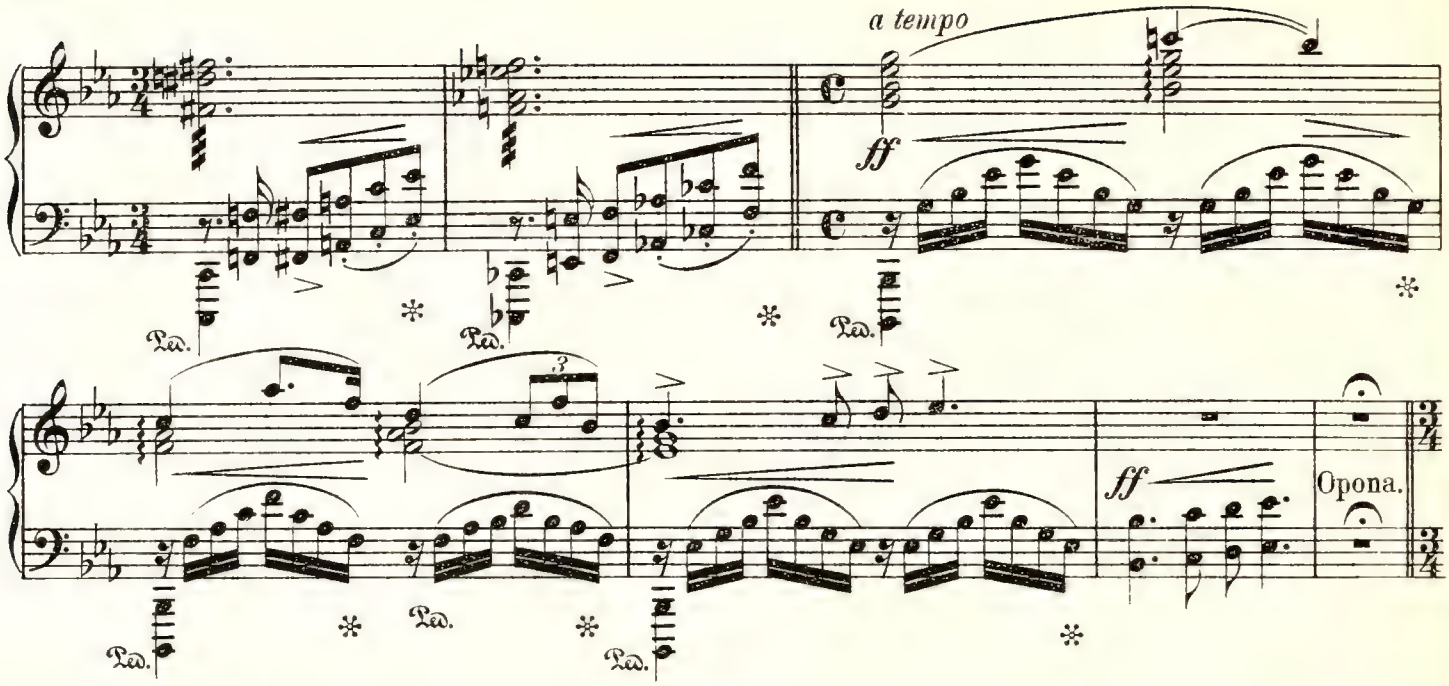

Výstup I.

Oldřich, Domovít, rytíři blaničtí.

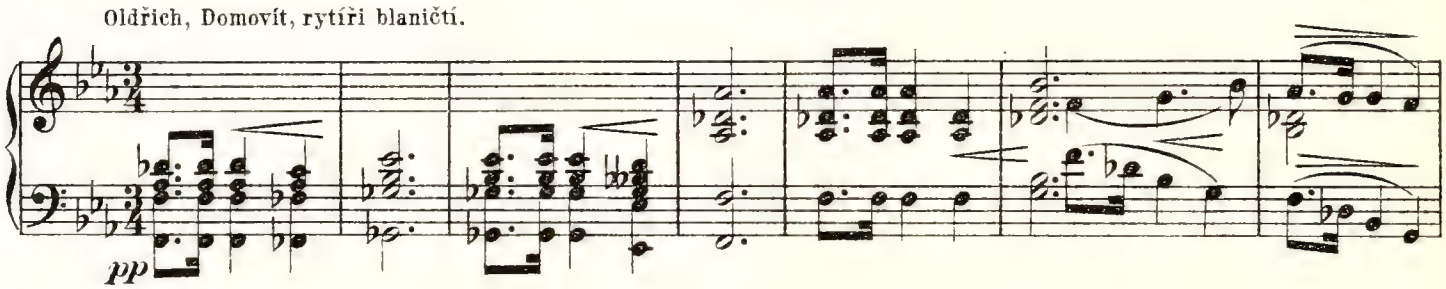

Výstoupí Zdeněk.

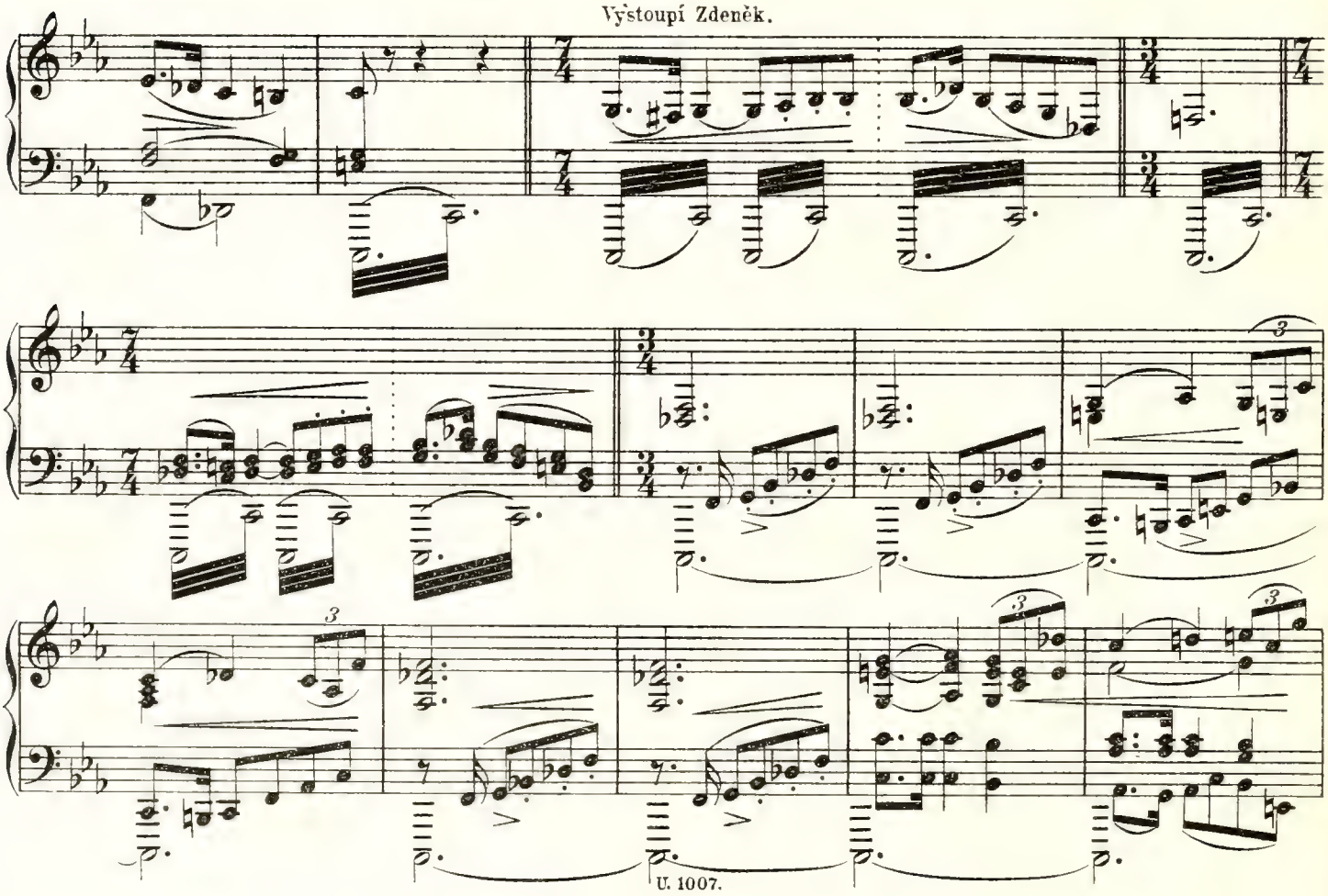

cresc. ff ppp

Sva-té ti-cho! Sly-ším dý-chat hro-by!

ppp pp

Meno mosso. (♩=50.)

V pí-sek dro-bi-ti se věč-né do-by, o-hlas mroucí bu-dit ně-mé ko-by a v těch skalách

misteriosso sempre pp

vet-ché sr-dce bít. Sám tu živ, sám tu živ, jen bu-du bdít?

mf

Pro-buď-te se, vy vážní du-cho-vé, pro-buď-te se!

Poco animato. (♩=92.)

cresc.

vzhů - ru! vzhů - ru! Zjev - te mi mé po - vo - lá - ní,

věšt - bu spá - sy, věš - tbu k zaple - sá - ní, pro-buďte se váž - ní

du - cho-vé! Vzhů - ru! Vzhů - ru! Vstaň - te

re - ko-vé! Sva-té ti-cho, sva-té ti-cho.

Tempo I.

Meno mosso. (♩ = 50.)

O jak vá - bí v sně - ní, o jak vá - bí v sně - ní du - ši za - lem

skleslou do umdle-ní, ža-lem skleslou do u-mdle-ní.

Allegro. (♩= 132.)

f

ad libit.

Pryč o mdlo-bo.

fz

Těch-to spá-čů kruh vzbu-dí ja-rý vla-stní zbro-je

sempre colla parte

fz *ad libit.* *fz* *fp*

Zdeněk zvedne meč Oldřichův a udeří jím o skálu.

ruch.

Allegro assai.

ff

Maestoso. (♩= 60.)

ff

ff

I rána mečem

II rána mečem.

Adagio.

fff *ppp sempre*

Pedale

Domovít i Oldřich s basem.

Sbor.

Tenor. Již te-dy čas? Již te-dy čas Kdo jsi, jenž ru-šíš po-klid náš? Kdo jsi, jenž ru-šíš

Bass.

Più mosso.

po-klid náš? Co v boj a zbroj nás vy-zý-váš? Již te-dy na-stal čas? Již te-dy na-stal čas?

Moderato.

Zden.

O ne-smrtel-ní, jsem té ze-mě syn, jež,

Poco più agitato. (♩= 116.)

kdys i vás co mat-ka v lok-tech ne-sla.

Jak vy jste bla-že-ní, tak o-na kle-slá, jak vy jste vzneše-ní, tak o-na

kle-slá. O nad ní za-pomněl se Ho-spodin. Pláč je-jí

mnou to vniká ve váš stan, k vám tou-to zás-ta-vou jsem povolán.

(ukáže Domovítův prsten.)

Domovít a Oldřich coll Basso.

Sbor.

Ví-tej

o - če - ká - va - ný! stvá - ře ze-mě se - sla-ný!

ff

zvě - stuj den, by vyš-li pra - ot - ci, by vyš-li pra - ot - ci

Zvě - stuj den,

sempre f

f

f

Oldr.

Bůh za po-ká-ní mocně

ze Bla-ní - ku vla - sti k po-mo-ci!

Meno mosso. (♩= 76.)

p ritard.

pp

ká - že nám, bychom po-vsta-li, až nej-hroz-něj - ší zlo se na vlast

mf

fp

fp

Zden.

při-va-lí. Mluv, jestli čas již v osud vla-sti sáh-nout? Zdaž vlast již v nejhroznějším

Adagio. (♩=72.)

fp *fp* *fp*

ho-ři jest? Ó ne-ní těž-ší-ho před tvá-ří hvězd! ó ne-ní

assai con espressione

těž-ší-ho před tvá-ří hvězd! Meč dvo-ji-tý jí

Lento. (♩=76)

riten. *espressione* *p*

vra-žen v ú-tro-bu, štír zá-ště o-tra-vu-je

rá-nu vře-lou, rá-nu vře-lou,

ji chla-dná cha-bost vrh-la v po-ro-bu a žhou-cí vá-šeň já-sá

nad um-dle-nou. Blesk pom-sty me-tá o-tec na sy-na, a

Più mosso. (♩=120.)

mf

v tros-kách české slá-vy trů-ní ci-zi-na!

Kol sr-ší vál-ky po-cho-deň a lačná

f *ff* *ff*

smrť a lačná smrt má di-vou žeň, má di-vou žeň.

f *p* *ff*

fz *fz* *fz*

rit.

A budoucnost ta zmí - rá v dál - ném

riten.

pp fpp

fz fz fz

sou - mra - ku.

Ó spa - ste

Allegro. (♩ = 132)

ff ff fp

ji! ó, spa-ste ji, o spa-ste ji, ó staň se vel - ký zá - -

(Zděnek v nejvyšším roznícení prosebně klekne před blanickými rytíři.)

Oldř.

zra-ku!

Vlasť pa - dlá

Vážně. (♩ = ♩)

ff p

ve sko - ná - ní, má sla - vit z mrtvých vstání, však než jí k spá - se za-zní du-chů

p

Dom. (postoupí v před s korouhví.)

zbraň, hloub je-ště padne. Bůh ji to-ho chraň! Bůh ji to-ho chraň!

Più mosso. (♩= 116.)

fp *f*

Od - vrať straš - li-vou tu do - bu, veď nás ze skalné-ho hro - bu,

mf *f* *mf* *f* *f*

zbra-ní du - chů za-hla-hol-me svět.

Oldr.

káže mu na jeho místo. Ji-nak sud-ba zní! Tam vrať se zpět,

Lento. ♩= 72.

ff *fpp*

marcato

Zden.

ješ - tě sou-ze-no nám dvě stě let! Ha! dvě-stě let, dvě stě

p *acceler.* *ff*

let. Ó bí - lá pa - ní,

Molto Allegro. (♩= 144.)

p *fp*

jak jsi svůd - ně lha - la, když lás - ky zvěst jsi sli-bo-va-la,

p *tremo.* *f*

ó jak jsi svůdně lha-la! Vystí - ny zrádné, srdcí kamenných,

fz *ff* *fz* *fz*

nuž spě - te cha-bě ve snech zmámených; já zbo-řím každý val

fz *fz* *fz*

a vyjdu z lů-na těchto skal, lít krev svou za vlasť vbo - jích

fz *rit.*

Presto. ♩ = 192.

(chce odkvapiti)

pla - mennych!

ff

Výstup II.

Bílá paní (nesouc věnec a zlatý meč vstoupí Zdeňkovi vstříc.)

Maestoso. ♩ = 66.

Bílá paní.

Stůj, vy-vo-len-če můj!

Sbor.

Stůj, re - ku do - brý, stůj!

fff

marcato

f

Andante.

Zvěst, jíž - to nas-louchás vlast' tvou

pp

espress.

o - svě-ží: ji hlá - sej dál a dál a je-jí spá-se žij, na - dě-ji

li - du nes co prav - dy rek a zvès - tí bla - hou o-zař tem-ný

pp

věk! Žár lá - sky hr - dinné tě

po-vo-lal, tys o - běť vy - ko-nal, co ví - těz o-do-lal!

Nuž ty se na - vrá - tíš co vlas - ti

pp

espress.

rek. Spěš v ná - ruč mi-len - ky,

spěj vsla-dké ště - stí a ná-rod o - blaž o Bla-ní - ku

zvě - stí! Jdi! Žij vla-sti své, ó

f *f* *ff* *trem.*

du - cha bo - jov-ní-ku, žij vla-sti své, ó du-cha bo-jov-ní-ku, co

f

Moderato e Maestoso.

sva - tý rek, co sva - tý rek, co ry - - tíř

Vážně. ♩= ♩.

p *f*

Allegro. ♩= 144.

ze Blaní - ku.

Sbor. Buď ví - tán, ó bra - třel buď ví - tán!

pp ff

du - cha bo-jo-vní-ku, náš re - ku, bo-ha-tý - re

ze Bla-ní - ku!

ff

Lento non troppo. ♩= 72

Bílá paní.

Žij a měj krá - snou smrt, krá - snou smrt a

pp pp

slá - vu v dík, pak vkročíš mezi re - ky ve Bla-ník, pak vkročíš mezi

fz

(podá mu meč.)

re-ky mezi re-ky ve Bla-ník. Tvůj bu - diž zla - tý du - cha

p

meč! Tou o - pásej se zbro - jí, jež rá - ny

mf

(podá mu věnec)

ne - roz - sé - vá, a - le ho - jí a zvěstuj věkům lá - sky řeč. Když duše v duši

rit.

Slavnostně. ♩ = 69.

lá-skou vply-ne: Ná-rod náš, ten věčně ne-za-hy-ne! Zhro bu vsta-ne zhrobu vstane o-slaven!

f

Sbor.

ff

Ná-rod náš, ten věč-ně ne-za-hy-ne, z hro-bu vsta-ne, z hro-bu vsta-ne o-sla-ven!

ff

Bílá paní.

Zbra-ní prav-dy, zbra-ní mí-ru zví-tě-zí věk du-cha bo-ha-tý-rů!

p

Sbor.

ff

Zbra-ní prav-dy, zbra-ní mí-ru zví-tě-zí věk du-cha bo-ha-tý-rů!

ff

mf

Ná-rod kles-lý mo-ci ú-tla-kem, ná-rod kles-lý mo-ci ú-tla-kem,

ff

Ná-rod kles-lý mo-ci ú-tla-kem, ná-rod kles-lý mo-ci ú-tla-kem,

ff

ff

mo-ci út-la-kem, vsta-ne vel-kým lá-sky zá-zra-kem, lá-sky

mo-ci út-la-kem, vsta-ne vel-kým lá-sky zá-zra-kem, lá-sky

fff

fff

fff

fz

Bílá paní odchází.

zá-zra-kem, lá-sky, lá-sky zá-zra-kem.

zá-zra-kem, lá-sky zá-zra-kem.

Zden.

Zdeněk na odchodu ještě se obrátí.

O slib-te je-ště jas-ní

pp

pp

du - cho - vé, své vla - sti spá - - su slib - te

pp mf

Grave. (♩ = 66.)

pří - sa - hou!

Rytíři zvedají zbraně, Domovít prapor.

Sbor. fff

My po - vsta - nem, my po - vsta - nem, neb chce to vě - ků

fff

fff

Più mosso. (♩ = 80.) ma maestoso.

pán. (Zdeněk odejde.)

Opona spadne.

trem.

fff trem.

fff

pp pp fff

Proměna.

Krajina jako na počátku II dějství. Jen nad Blaníkem visí ještě mraky a zuří blesky.

Výstup 3.

Allegro. (♩ = 112.)

ff *f* Opona.

ff

Jarmila v zadu na skalisku hledí do dálky.
Helena vystoupí z chýžky.

Hel.

Co zí - ráš v bou - ři v še - ré ú - do - lí?

p

Jarm.

Ha, ne - sly - šíš, jak zbraně hla - ho - lí?

mf *f*

Pro bůh, co jest to? Ach!

Boj, ó kru_tý boj! Tvůj o_tec své

p *fz*

Bě_da, bě _ _ _ da

pomstě sebral voj a přikvačil jak bou _ ře.

fz

nám! (slyšeti ryk boje.)

fp *ff*

Ó slyš, co vi _ díš!

Me_zi ni_va_mi

ff *fz*

seč hroznou! Kr - ví od - dy - chu - je

p *espress.*

zem. Již kle-sá Boř - ko-vi druh

fz

po dru-hu, již kle-sá Boř - ko-vi druh

f *ff* *ffz*

po dru-hu, houf je - ho roz - set le-ží po lu-hu, již

fz *mf*

pr - chá! o - tec tvůj jest ví - tě - zem! On stí - há

jej, ó jed - nu skrýšjen vím, tam u - chrá - ním jej, ne - bo

colla parte Allegro. *riten.*

fz *ff* *ff* *fp*

Allegro. (♩ = 138.)

u - mru s ním! (odkvapí v pravo.)

fz

Poco meno mosso. (♩ = 112.)

Hel. (sama)

Kde vzý - vat sli - to - vá - ní? Jsouť lid - ská srd - ce ka - menná! a ta - mo v ne - bes

fp *fz*

bá - ni blesk odpovídá zsinalý! Tam

fp *mf* *poco marc.*

voblacích krvavé se škle - bí pří - šery, tam zbra - ně třesk!

f

A v srdce mé tam žha - vé ne - vě - ry se ry - je blesk.

fp *f* *p* *dolce*

Adagio (♩= 63.)

Ó Zdeň - ku můj! ó Zdeň - - ku můj!

pp *p dolce* *espress.*

Když's mě o - pustil tu svět mi v lů - no smr - ti pro - padl se

p *pp*

hned! tu svět mi v lů_no smr - ti pro - padl se hned. Ó

Zdeň - - ku můj, kdys mě o_pustil, chrám

mf *p*

lá - sky pro - bo_řil se v zrá - dnou, v zrádnou sluj a vše - - cko

ppp

Vzletně ♩= 84

hy - ne, kéž i ži - vot můj!

f

Ó svět i ne - be

p

v pá - du, v ztro-sko - tá - ní, by zdr - žel jen tvůj

riten. a tempo ♩= 63

po - hled jen tvůj po - - hled při shle-dá - ní! ó Zdeň - ku

ff riten. pp

můj, ó Zdeň - ku můj! Kdys mě o - pustil,

espress. p

kdys mě o - pustil tu svět mi v smr-ti lů - - no

pp

pro - padl se hned, tu svět mi v smrti lů - no pro - pa - dl se hned!

riten. a tempo

colla parte pp pp

Allegro ♩ = 112

(Ryk boje zazní blíže.)

Pryč ó

sno - vé!

Hrůznáť sku - teč - nost!

Výstup IV.

Helena. Z pravé strany prchaje přikvapí Bořek, s ním Jarmila.
Hned za nimi Jan s ozbrojenou družinou pronásleduje Bořka.

Jarm.

(Jarmila kvapí s Bořkem v levo, ozbrojenci však je předhoní a zastoupí jim cestu.)

Sem, rych - le sem!

Hel.

Ó vše jest mar - - - - - no!

Ať uj - deš jim.

Jan (urputně k Bořkovi.) (k Heleně.)

Toť na o-dve-tu tvou, má od-pověď! Já

Sbor.

Tenor. *ff* Po - msta! Po - msta!

Bass. *ff* Po - msta! Po - msta!

ff *sempre ff*

Bor.

(chopí se jí, ozbrojencům na Bořka ukazuje.) Jak!

do-bý-val jsem te-be, má jsi teď a toť můj vě-zeň, svažte jej!

f

(Bořek uchyluje se v pravo s taseným mečem.)

Neunikneš! Střežte jej ať živ, ať mrtev, mně se mu-sí vzdá-ti,

Jarm. (k ozbrojencům) Poco meno mosso ♩ = 100.

ó han-ba, proti je-di-né-mu stá - ti! Jste mu-ži?

stře-zte jej, sva-žte jej.

ff *fp*

ne! Zde on jen mu-žem sám! Nuž bo-dejte, jsem

f *ff*

Ancora meno mosso.

ta - - ké pro-ti vám!

Sbor.

(zahanbeně) Skloňme zbroj, jest sám a ne-rov-ný to boj.

tranquillo

fp

Larghetto ♩ = 56

Hel. (snažívši se Jana mírniti uvedla jej Bořku vstříc, tak že si oba hněvivě hledí tváří v tvář.)

Nechceš-li se ot-če, nechceš-li se se sy-nem v lásce zná-ti, v lás-ce zná-ti?

pp

Boř. Hel.

Ni - kdy ví-ce! Ne-vez-meš-li ot-če kletbu z ně-ho zpět pro tu

Jan.

Ni - kdy ví-ce!

f *p*

Boř. Hel.

ví - ru ve prach pošla - panou? Ni - kdy ví - ce! Srdce tvé - li v hnutí je - diném

Jan.

Ni - kdy ví - ce!

f *p*

k ně - mu ne - o - brá - tí slz mých na ti - sí - ce, slz mých na ti - sí - ce?

f

Hel.

Na - posled, ó vez - mi klet - bu zpět,

Jar.

Na - posled, ó vez - mi klet - bu zpět, pro tu ví - ru srd - ci je - ho

Boř.

U - staň, nechci milost vy - žebranou,

Jan.

Me - zi ná - mi věčné žá - ry pla - nou, mar - ně vzý - vá

Pochettino più animato. (♩= 69.)

mf

pro tu ví - ru srdci je - ho sva - tou! Vez - mi klet - bu, vez - mi klet - bu

sva - tou! ó vez - mi vez - mi kletbu, vez - mi klet - bu,

ustaň, nechci mi - lost, ustaň, nechci mi - lost, me - zi ná - mi věč - né

mar - ně vzý - vá rou - havý tvůj ret! me - zi ná - mi věč - né

Sbor.

Ten. *mf* Jest a bu - de ot - cem klet!

Bass. *mf*

p

klet - - - - bu zpět!

klet - - bu, klet - - bu zpět!

žá - - ry pla - - nou, pla - - - - - nou.

žá - - ry pla - - nou, pla - - - - - nou.

ff Jest a bu - de ot - - - cem klet!

Jest a bu - de, *ff*

ff

ff *a tempo* (♩=56.)

Srd-ce tvé-li v hnu-tí je-diném k němu ne-o-brá-tí slz mých na tisí-ce,

Srd-ce tvé-li v hnu-tí je-diném k ně-mu ne-o-brá-tí slz mých na tisí-ce,

Me-zi ná-mi vě-čné žá-ry pla-nou, me-zi ná-mi

Me-zi ná-mi vě-čné žá-ry pla-nou, me-zi ná-mi

ot-cem, ot-cem klet, jest a bu-de ot-cem klet, jest a bu-de

ff *a tempo* (♩=56.)

riten. *a tempo*

slz mých na ti-sí-ce, na ti-sí-ce!

na ti-sí-ce, na ti-sí-ce!

věč-né žá-ry pla-nou.

věč-né žá-ry pla-nou.

ot-cem klet!

riten. *a tempo*

Hel.

Nu - - že, ot - če,

Allegro. (♩= 112.)

accel.

fz

mf

pak i já jsem kle - tá; svo - jí ví - rou

zvu i jeho ví - ru, klň svým dětem, klň svým dětem již-li ne - - ní smí - ru

rit.

Jan. (v zoufání)

Ha, šalbo

fz

rit.

f

Allegro. (♩= 116.)

pekel, mu - - ka pla - menná! Pad - - lé ne - be! dce - - ro

f

fz

(k Bořkovi) (Jan tasí meč) (Bořek též.)

ztra - cená! Běda, svedli te - be v bludu kal! Tys, tys — mi je - jí čistou duši

Jarmila zadrží rámě Bořkovi. Helena chráníc Bořka vrhne se vstříc Janovi, jenžto chtěje se protiviti Bořkovi mimovolně bodne Helenu, tato klesne.

Hel.
Jar.
Stůj - - te! Bě - da vám! Zadrž! Ha!
vzal.
Hel.

Quasi presto. (♩= 192.)

Sbor.
Ne - bla - hý, ne - bla -
riten.
sempre poco riten.

Jan.
Co činím? He - lenol He - lenol He - le - nol Mé dí - tě, ó mé
hý!
Boř.
Jar.
He - le - nol
Jan. (zoufalý.)
poco accel.

Boř.
dí - - tě! Pryč! Vrahu! O sy - nu můj, měj sli - to - vá - ní! Pryč, vra - hu! Měj
Jan.
O
rit.

U. 1007.

Più lento e riten.

Jar. (klečíc u Heleny.)

Slyš, šeptla „Zdeňku"! jest mrtva!

sli - to - vá - ní!

žel!

Più lento e riten.

fp dolce

pp

Výstup V.

Andantino.

Předešlí, Hlasatel a venkovanky.

Jar.

Jest mrt - va!

Boř.

Jest mrt - va! ó nesko - nalá muka!

Jan.

Jest mrt - va! O

Venkovanky.

(za scenou.)

p

Smír! Smír! Smír!

p

Sbor.

Ten. I.

pp

Jest mr - tva!

Ten. II.

pp

Jest mr - tva!

Bass I.

pp

Jest mr - tva!

Bass II.

pp

Jest mr - tva!

Andantino.

pp

nesko-na-lá mu-ka!

p Smír

Co

Co zna - me-ná

Venkovanky vystoupí.

Smír!

ff

zna - - me - ná ten hluk?

co zna - me - ná ten hluk?

ff

mf

Nás bo - ží ve - de ru - ka, my bla - hou při - ná - ší - me

pp

zvěst, my bla - hou při - ná - ší - me zvěst!

Smír, smír! nás bo - ží ve - de ru - ka, my

mf

bla - hou při - ná - ší - me zvěst! bla - hou zvěst! bla - hou,

ff bla - - hou zvěst.

f

(Hlasatel vystoupí.)

Hlas.

Poco maestoso. (♩=80.)

Kde jest, kde jest?

fz

f

malý buben.

Kdež psa-nec Do-hal-ský, kde jest?

Bor.

Zde jsem! Co má se ještě

fz

f

Hlas. (podává Bořkovi pergamén s pečetí.)

Král český, král český to-bě milost rá-čil

ví-ce stá-ti?

mf

f

mf

Jarm.

Smír, smír ó bla-há, bla - há zvěst!

Bor. (hodí hlasateli pergamen k nohám.)

Vše mar - no!

dá - ti!

Soprani.

p

Smír! smír, ó bla-há, bla - há, zvěst!

Alti.

p

Tenori.

ó bla-há, bla - há, zvěst!

Bassi.

Più mosso. (♩ = 108.)

p *f* *p marcato*

Nic nechci ví - ce, než smutkem za-ha-lit si lí - ce. Kéž

Hlas.

Ó žel!

Jan.

Můj sy-nu, sli-to-vá - ní! Ta - kát' mo-je

ne - vi - dím, co vi - dím, co vi - dím! Ó! bě - da

Jan.

vi - - na, že trestat můž ji soud jen mé - ho sy - na! Ó znič mě,

Hlas.

Ó žel,

ó - žel,

ó - žel,

Jarm.

Ó bě - da! žel žel

Boř.

Ó bě - da! *riten.* Mé smysly peklo

Jan.

Ó znič mě! Já jsem je - jí vrah!

Hlas.

kru - tý žel, žel, žel!

kru - tý žel, žel, žel!

kru - tý žel, žel, žel!

kru - tý

f *ff* *fff* *ff*

Boř.

šá - lí, zdrž, Bo - že, ru - ku mou! v má pr - sa vrať se láska

Allegro non tanto.

mf *p*

synovská, přej sli-to-vá-ní ot - ce še - di-nám!

Jan.

Hleď dceru mou! Chci bys mou

mf *f*

dce - ru mstil, tak nejsi zba-bě - lým, bys vra-hu

ff *mf* *f*

Boř. (s hrůzou) (vášnivě)

Čis proklet? Též chci proklet být, a v sko-nu

od-pu-stil!

f

ste - bou smí - řen, a v sko-nu ste-bou smí - řen, ste - bou

rit.

Výstup 6.

Předešlí. Zdeněk vystoupiv z Blanika objeví se na skalisku. Všichni v úžasu naň hledí, Bořkovi sklesne ruka.

Jarm.

mřít! Pojď, re-ku ve-lebný!

Maestoso. (♩ = 72.)

ff *pp* *ppp* *poco più mosso*

Hlas.

ppp

Ja-ký zá-zrak! Ja-ký zá-zrak!

Sopran.

ppp Ja-ký zá-zrak! Ja-ký zá-zrak!

Alt.

ppp

Tenor.

ppp Ja-ký zá-zrak! Ja-ký zá-zrak!

Bass.

ppp

ppp

Boř.

Ó, Zdeň-ku, odkud při-chá-zíš?

Andante. (♩ = 80.)

p

Jarm.

Od ot-ce mé - ho?

Zden.

Smr-ti zřel jsem

rit.

fp

rit.

Maestoso. (♩ = 72.)

říš!

Tam, od-kud přicházím, tam Bůh v snu

p

pp

našich otců tří-má kruh, co pří-ští zá-stup du-cha bo-jovní-ků

by kči - nům lep - ším vyšli ze Bla - ní-ku. A jejich

posel - ství to slav - ně zní: Ó žijte v lás - ce, žij-te

Slavnostě. (♩ = 69.)

p

v smí ře-ní! Toť bla-há zvěst, toť blahá zvěst, toť padlých spa-se-ní!

Sopran.

Alt.

Tenor.

Bass.

O žij-me v lás - ce, žij-me v smí-ře-ní, toť

O žij-me v lás - ce, žij-me v smí-ře-ní, toť

ff

bla - há zvěst, toť bla - há zvěst, toť pad - lých spa - se - ní!

bla - há zvěst, toť bla - há zvěst, toť pad - lých spa - se - ní!

Allegro. (♩ = 132.)

Bor. (ukáže na Helenu.)

Ha! pad - lých spa - se - ní! Tož hleď a

spas!

Zden.

He - le - no! He - le - no! Ha!

Bor.

Ne - ná-vist ji sklá - la, zdaž

o - ži-ví ji lá - ska zas? Ó

klam!

Cadenza ad libit.

p

Zden. (u Heleny.)

Ta o-bět' dra - há, jež tu sklá - na, tať lás-kou svatou k vlasti vzdá - na, tať

Molto Adagio. (♪ = 60)

pp

lás-kou svatou k vlasti vzdá - na, k níž plá - la nad svou bla - že - nost.

f

Andante. (♩ = 76.)

Ó přij-mi vlas - ti, přij - mi ten-to skvost. Tys

p *mf*

bo - jo - va - la zla - tou lás - ky zbro - jí,

jež rá - ny ne-roz-sé - vá, a - le ho - jí,

f

tvá jest ta zbraň, tvá jest ta

pp

zbraň. (Vloží Heleně zlatý meč do ruky.)

Zden. (Vloží jí věnec z Blaníka na skráně.)

Jsemť sla - bý bo - jovník; ó ví - těz - ko, ten vě - nec vez - mi v dík!

ppp

Hel. (vstane jako ze snů.)

Allegro assai moderato. (𝅗𝅥=80)

Jak slad - ký byl to sen!

ppp

Jarm.

p

He - - le - na ži - - je!

Jan.

p

O - na

Bor. *p*

He - le - na ži - je!

ži - je!

Jarm. *pp*

O - na ži - - je!

Zden. *pp*

O - na ži - - je!

Bor. *pp*

O - na ži - - je!

Hlas. *pp*

O - na ži - - je!

Jan. *pp*

O - na ži - - je!

Sopran. *pp* *pp*

O - - na ži - - je!

Alt. *pp*

O - - na ži - - je!

Tenor. *pp*

O - - na ži - - je!

Bass. *pp*

O - - na ži - - je!

Hel.

Proč mi tak bla - ze, proč tak bla - ze jen? Mně jest, že

ppdolce

u mne, že u mne stál toť je-ho zla - - tý

f

meč a ješ-tě sly - ším slad - kou lás - ky řeč. Ó

Zden.

He - le-no má!

mf

Zdeň - ku můj ó Zdeň - ku můj.

He - le-no má!

f *p*

Più animato. (♩ = 132.)

Jarm. *p* He - le - na ži - je! He - le - na ži - je! Zdar to - bě

Boř. He - le - na ži - je! He - le - na ži - je!

Hlas. *p* He - le - na ži - je! He - le - na ži - je!

Jan. He - le - na ži - je! He - le - na ži - je!

Sbor.

Sopr. He - le - na ži - je, o zá - zra - ku! He - le - na ži - je! Zdar to - bě

Alt. He - le - na ži - je, He - le - na ži - je!

Ten. *p* He - le - na ži - je, o zá - zra - ku! He - le - na ži - je! Zdar to - bě

Bass. He - le - na ži - je!

Più animato. *p* *f*

re - ku! He - le - na ži - je! Zdar to - bě re - ku!

Zdar to - bě re - ku! Zdar to - bě re - ku! Zdar to - bě

Zdar to - bě re - ku! Zdar to - bě re - ku! Zdar to - bě

re - ku! Zdar tvé sva - té, sva - té zbro - ji! Zdar tvé sva - té, sva - té zbro - ji.

zbro - ji.

re - ku! Zdar tvé sva - té, sva - té zbro - ji! Zdar tvé sva - té, sva - té zbro - ji.

zbro - ji.

Tempo I. (𝅗𝅥 = 80.)

Jan.
Pojď, sy-nu, pojď na blaže-né srd-ce mé!

Boř.
Ó již se ko-řím

pp mf

Hel.
Ó Zdeň-ku můj!

Zden.
He-le-no má!

Boř.
sva-té lás-ky zbro-ji!

p

Hel. *molto riten.* *riten.*
ó žij-me v lás-ce, žij-me, žij-me v smí-ře-ní!

Maestoso. (♩ = 72.)

Jarm.
ó žij-me v lás-ce, žij-me, žij-me v smí-ře-ní!

Zden.
ó žij-me v lás-ce, žij-me, žij-me v smí-ře-ní!

Boř.
Na svatou tu zbroj

Hlas.
ó žij-me v lás-ce, žij-me, žij-me v smí-ře-ní!

Jan.
ó žij-me v lás-ce, žij-me, žij-me v smí-ře-ní!

ó žij-me v lás-ce, žij-me, žij-me v smí-ře-ní!

ó žij-me v lás-ce, žij-me, žij-me v smí-ře-ní!

Maestoso.

f *riten.* *molto riten.* *riten.* *lunga.* f

Zden. (Všichni přísahají na zlatý meč.)

pří - sa - ha nás k mí - ru spoj.

Boř.

Na sva-tou tu zbroj!

Hlas.

Na sva-tou tu zbroj!

Jan.

Na sva-tou tu zbroj!

Ten. *ff*

Na sva-tou tu zbroj!

Bass. *ff*

Jarm.

Na sva-tou tu zbroj, pří - sa - ha nás k smíru spoj!

Na sva-tou tu zbroj, pří - sa - ha nás k smíru spoj, pří - sa - ha nás k smí-ru

Na sva-tou tu zbroj, pří - sa - ha nás k smíru spoj, pří - sa - ha nás k smí-ru

ff Na sva-tou tu zbroj, pří - sa - ha nás k smíru spoj!

ff Na sva-tou tu zbroj, pří - sa - ha nás k smíru spoj, pří - sa - ha nás k smí-ru

Allegro molto. (𝅗𝅥 = 132.)

Hel.
Zdeň - ku, Zdeňku můj! Zdeň - ku,

Jarm.
Zdar to - bě re - - ku! Zdar

Zden.
He - le - no dra - há má! Ó

Boř.
mf
spoj. Zdar to - bě re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji,

Hlas.
spoj. Zdar to - bě re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji,

Jan.
spoj. Zdar to - bě re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji,

mf
Zdar to - bě re - ku! Zdar tvé sva - té, sva - té zbro - ji, zdar tvé sva - té

mf
Zdar to - bě re - -

(Bořek a Jan se obejmou.
Bílá paní objeví se v lesku
nad skupením a žehná.)

mf
spoj. Zdar tvé sva - té, sva - té zbro - ji, zdar tvé sva - té

mf
spoj. Zdar to - bě re - -

Allegro molto.

mf
mf cresc. sempre

Zděň-ku můj, ó lá - sky bla - že - ní!

to - bě, zdar tvé sva - té zbro - jí!

dra - há má, ó lá - sky bla - že - ní!

jež rá-ny ne-roz-sé-vá, jež rá-ny ho - jí, ne-roz-sé-vá, a - le ho-jí!

jež rá-ny ne-roz-sé-vá, jež rá-ny ho - jí, ne-roz-sé-vá, a - le ho-jí!

jež rá-ny ne-roz-sé-vá, jež rá-ny ho - jí, ne-roz-sé-vá, a - le ho-jí!

sva - té zbro-ji, zbro-ji, jež rá - ny ne - roz - sé - vá, a - le ho-jí, a - le rá - ny ho - jí!

ku! zdar to - - bě re - - ku!

sva - té zbro-ji, zbro-ji jež rá - ny ne - roz - sé - vá, a - le ho-jí, a - le rá ny ho - jí!

ku! zdar to - - bě re - - ku!

Tempo I. (𝅗𝅥 = 80.)

fff

Zdar to - bě, re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji, zdar to - bě, re - ku,

fff

Zdar to - bě, re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji, zdar to - bě, re - ku,

fff

Žij - te v spá - sném, v spá - sném smí - ře - ní, žij - te v lás - ce,

fff

Zdar to - bě, re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji, zdar to - bě, re - ku,

fff

Zdar to - bě, re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji, zdar to - bě, re - ku,

fff

Zdar to - bě, re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji, zdar to - bě, re - ku,

fff

Zdar to - bě, re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji, zdar to - bě, re - ku

fff

Zdar to - bě, re - ku, zdar tvé sva - té zbro - ji, zdar to - bě, re - ku

fff

Tempo I.

fff

riten.

zdar tvé sva - té zbro - ji, jež rá - ny ne - roz - sé - vá,

zdar tvé sva - té zbro - ji, jež rá - ny ne - roz - sé - vá,

žij - te, žij - te v bla - že - ní, žij - te v lás - ce, žij - te v lás - ce,

zdar tvé sva - té zbro - ji, jež rá - ny ne - roz - sé - vá,

zdar tvé sva - té zbro - ji, jež rá - ny ne - roz - sé - vá,

zdar tvé sva - té zbro - ji, jež rá - ny ne - roz - sé - vá,

zdar tvé sva - té zbro - ji, jež rá - ny ne - roz - sé - vá,

zdar tvé sva - té zbro - ji, jež rá - ny ne - roz - sé - vá,

riten.

Slavnostně. (♩ = 69.)

a - le ho - jí! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí - ře - ní, toť

a - le ho - jí! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí - ře - ní, toť

ó - slad - ký smír! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí - ře - ní, toť

a - le ho - jí! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí - ře - ní, toť

a - le ho - jí! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí - ře - ní, toť

a - le ho - jí! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí - ře - ní, toť

a - le ho - jí! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí - ře - ní, toť

a - le ho - jí! Žij - me vlás - ce, žij - me v smí - ře - ní, toť

Slavnostně.

fff

bla-há zvěst, toť bla-há zvěst, toť pad-lých spa-se-ní!

bla-há zvěst, toť bla-há zvěst, toť pad-lých spa-se-ní!

bla-há zvěst, toť bla-há zvěst, toť pad-lých spa-se-ní!

bla-há zvěst, toť bla-há zvěst, toť pad-lých spa-se-ní!

bla-há zvěst, toť bla-há zvěst, toť pad-lých spa-se-ní!

bla-há zvěst, toť bla-há zvěst, toť pad-lých spa-se-ní!

bla-há zvěst, toť bla-há zvěst, toť pad-lých spa-se-ní!

bla-há zvěst, toť bla-há zvěst, toť pad-lých spa-se-ní!

bla-há zvěst, toť bla-há zvěst, toť pad-lých spa-se-ní!

(Opona spadne.)

ff

ff